

TÜRKİYE’DE AİLE TARİHİ ÇALIŞMALARININ YÜZYILI: BİBLİYOGRAFİK BİR ANALİZ (1924–2024)

İlker DERE*
Barış ECER**

Öz: Bu çalışma, Türkiye’de aile tarihi araştırmalarının gelişimini, bibliyografik dağılımını ve akademik alandaki yerini analiz etmektedir. Aile, toplumsal örgütlenmenin temel taşı olup tarih boyunca farklı açılardan ele alınmıştır. Aile tarihi çalışmaları; şecere, göç hareketleri, kültürel yapılar, aile meslekleri ve tarihsel olaylardaki roller gibi konuları kapsamaktadır. Araştırma kapsamında doküman analizi yöntemi kullanılarak YÖK Tez Merkezi, Türk Tarih Kurumu, DergiPark, Google Akademik ve Milli Kütüphane gibi veri tabanlarından çalışmalar toplanmış ve içerik analiziyle değerlendirilmiştir. Araştırma kapsamında 1924-2024 yılları arasında gerçekleştirilen 289 aile tarihi çalışması analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda çalışmaların büyük bir kısmının Osmanlı dönemi odaklı olduğu, Cumhuriyet dönemine dair araştırmaların sınırlı kaldığı görülmüştür. Ayrıca çalışmaların önemli bir bölümü makale (136), tez (78) ve kitap (75) türündedir. Makaleler, tezler ve kitaplar incelenerek çalışmaların anahtar kelimelere, yıllara ve disiplinlere göre dağılımı değerlendirilmiştir. Araştırma sonuçları, Türkiye’de aile tarihine yönelik akademik çalışmaların daha sistematik bir arşivleme ve disiplinler arası iş birliği gerektirdiğini ortaya koymaktadır. Aile tarihine ilişkin araştırmaların zenginleşmesi için Osmanlı ve Cumhuriyet arşivlerinin daha etkin kullanılması teşvik edilerek yerel arşivler ve aile belgeleri üzerinde yapılan çalışmalar artırılmalıdır.

Anahtar kelimeler: Aile Tarihi, Bibliyografya, Şecere, Yerel Arşivler.

A CENTURY OF FAMILY HISTORY STUDIES IN TURKIYE: A BIBLIOGRAPHIC ANALYSIS (1924–2024)

203

Abstract: This study analyzes the development, bibliographic distribution, and academic positioning of family history research in Türkiye. As a cornerstone of social organization, the family has been addressed from various historical perspectives. Family history studies cover genealogy, migration movements, cultural structures, family professions, and roles in historical events. The research employs document analysis, with studies collected from databases such as the YÖK Thesis Center, Turkish Historical Society, DergiPark, Google Scholar, and the National Library, and evaluated through content analysis. 289 family history studies conducted between 1924 and 2024 have been analyzed. The findings reveal that many of these studies focus on the Ottoman period, while research on the Republican period remains limited. Additionally, a significant portion of these works consists of articles (136), theses (78), and books (75). Articles, theses, and books were examined to assess the distribution of studies by keywords, years, and disciplines. The results indicate that academic studies on family history in Türkiye require more systematic archiving and interdisciplinary collaboration. To enrich research on family history, the more effective use of Ottoman and Republican archives is encouraged, and studies on local archives and family documents should be increased.

Key Words: Family History, Bibliography, Genealogy, Local Archives.

1. Giriş

Aile, evlilik, kan bağı veya evlat edinme ile birbirine bağlı, aynı evde yaşayan, gelirini paylaşan ve sürekli etkileşim içinde olan bireylerin oluşturduğu bir birliktir (Ağdemir, 1991, s. 1). Aile, bir toplumun temel kurumlarından biridir ve toplumsal teşkilatlanma ailede başlar. Aile içinde yaşayan

* Doç. Dr., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Tarih Bölümü, Tekirdağ, Türkiye. dr.ilker.dere@gmail.com, Tekirdağ/Türkiye, ORCID: 000-0003-0993-7812.

** Yüksek lisans öğrencisi, ecerbaris@gmail.com, ORCID: 0009-0001-8761-3437.

bireyler arasında belirli bir düzen bulunur. Aynı zamanda, aile bireylerin maddi, manevi ve fizyolojik ihtiyaçlarını karşılayan bir yapıdır. Bu ihtiyaçların karşılanması, ailenin gelecek nesillerde daha da güçlenmesini sağlar (Cansel, 1969, s. 11). Aile, başlangıçta biyolojik temellere dayansa da zamanla kültürel bir yapı haline gelmiştir. Bu doğrultuda ailenin temel işlevleri şunlardır: a) Nüfusun artırılması, b) Ekonomik, biyolojik ve psikolojik tatmin, c) Çocukları sosyalleştirme, d) Milli kültürü aktarma (Celkan, 1991, s. 76)

Çeşitli işlevlere sahip olan aile, kendi içinde türlere ayrılmaktadır. Belli başlı aile türlerini şu şekilde özetlemek mümkündür:

- *Çekirdek aile*: Anne ve baba ile evlenmemiş çocuk(lar)ın birlikte yaşadığı aile türüdür. Çekirdek aile kendi içinde çocuklu ve çocuksuz olmak üzere ikiye ayrılmaktadır.
- *Geniş aile*: Çekirdek aileye en az bir akrabanın dahil olması ile oluşan aile türüdür.
- *Dağılmış aile*: Evli eşlerin bir arada bulunmadığı tek ebeveynli aileler için belirtilen türdür (Turgut, 2011, s. 19)

1.1. Aile Tarihi

İnsanlar, bugünlerini ve geleceklerini daha iyi anlayabilmek için geçmişlerine, köklerine yönelme ihtiyacı duyarlar. Bu yöneliş ise bir anlamda kimliklerini oluşturma sürecinde tarihe başvurmalarını sağlar. Kişinin üzerinde kendi geçmişi, ait olduğu topluluk ve ailesinin geçmişi büyük bir etkiye sahiptir. Bu geçmişi öğrenmek hem belleğini güçlendirmesine yardımcı olmakta hem de hayatı üzerindeki etkilerini daha iyi kavramasını sağlamaktadır (Oğuzoğlu, 2011). Bu ihtiyaçlara cevap vermek için aile tarihi araştırmaları yürütülmektedir. Aile tarihi, aileye dair tüm unsurların geçmişini inceleyen bir alandır. Bu tür araştırmalar; şecere (soy ağacı), göç hareketleri, aile adetleri, kültürü, aile meslekleri ve şirketleri, tarihsel olaylardaki aile rolleri, çocuk terbiyesi, ailedeki rollerin değişimi, aile arşivleri ve hikâyeleri gibi konuları içerebilir.

Çeşitli konulara odaklanan aile tarihi araştırmaları üç düzeye ayrılmaktadır. Birincisi mikro düzey; duygusal bağlar, aile içi çatışmalar, kişisel hastalıklar gibi içeriklere odaklanmaktadır. İkincisi mezo düzey; aile yapısı, aile ağı vb. konuları içerir. Üçüncüsü makro düzey; ırksal, dini, kültürel, siyasi ve ekonomik konulardan oluşmaktadır (Wu, 2023). Bu düzeyler ve örnekler, araştırmacıların incelediği ailenin yapısına ve niteliğine göre değişiklik göstermektedir.

Aile tarihi araştırmalarına tarihçilerin ve bilimsel çevrelerin farklı yaklaşımları bulunmaktadır. Bazı tarihçiler, aile tarihi araştırmalarını, postmodern ve belirsiz bir çağda köklerini arama ihtiyacını karşılayan bir alan olarak görmektedir. Bazılarına göre ise atalarının doğum, ölüm ve evlilik kayıtlarını tutmak, bireylere geçmişi anlamlandırarak kimlik kazanmalarına yardımcı olan bir anlatı sunar. Bu süreç, hem mevcut hayatlarına sağlam bir temel oluşturmayı hem de geleceğe bakabilmek için geçmişi kavramayı sağlar. Genellikle amatörler tarafından yürütülen tarihsel araştırmalar, bireylerin kendilerini tanımlarına ve yaşadıkları zamanı tarihsel bir bakış açısıyla değerlendirmelerine katkıda bulunur (Evans & Curthoys, 2013). Buna karşın aile tarihi, geçmişteki genellikle yüzeysel ve övgü dolu anlatılar içerdiği, hoş olmayan olayları gizlediği ve geniş tarihsel bağlamı göz ardı ettiği için bazı profesyonel tarihçiler tarafından küçümsenmiştir (Yow, 2014). Aynı zamanda çoğu akademik çevre, aile tarihçiliğini bilimsellikten ve eleştirel bakış açısından yoksun, duygusal ve yalnızca bireysel araştırmacılar için anlam taşıyan bir alan olarak tanımlamaktadır (Evans & Lorrison, 2023). Ancak ciddi araştırmalara dayanan, önemli meseleleri ele alan ve aileyi daha geniş bir tarihsel bağlam içinde konumlandıran çalışmaların son yıllarda artmasıyla profesyonel tarihçilerin yanı sıra psikologlar, sosyologlar, folklorcular ve antropologlar da bireysel aile tarihine ilgi göstermeye başlamışlardır (Yow, 2005).

Hem tarihin hem sosyolojinin ilgi alanına giren aile tarihi araştırmalarının yakından ilişkili olduğu çalışma türü, şeceredir. Şecere, çoğu zaman ailenin tüm akrabalık ilişkileriyle birlikte soyağacının

çıkartılmasını içeren çalışmadır¹. Şecere araştırmalarında vaftiz, evlilik, ölüm gibi kilise kayıtları ve nüfus sayım verileri önemli temel belgeler arasında yer almaktadır. Bu verilerin tarihsel olup olmadığı tartışılmakla birlikte, şecere çalışmalarına duyulan yoğun ilgi, köken araştırmalarına yönelik kapsamlı bir bilgi havuzunun oluşmasını sağlamıştır. Buna karşın Türkiye’de nüfus sayımı verilerinin gizliliği ve kilise defteri gibi kayıtlar bulunmamaktadır (Danacıoğlu, 2001, s. 8-9). Yine de bu kapsamda arşiv belgeleri, tapu kayıtları, şer’iyye sicilleri ve aile fotoğrafları gibi kaynaklar, geçmişteki Türk aile yapısını yansıtmak için kullanılabilir (Aktaş, Erkan ve Şahingöz, 2018, s. 5).

Toplum, kurum ve aile tarihiyle uğraşanlar için anılar oldukça kıymetlidir. Bu anıları ortaya çıkarmak için sözlü tarih yöntemi kullanılmaktadır (Kyvig & Marty, 2000). Türkiye’de, Avrupa’daki gibi kayıtlar mevcut olmadığı için aile geçmişine dair çalışmalar büyük ölçüde sözlü tarih yöntemiyle gerçekleştirilmektedir (Danacıoğlu, 2001). Aile tarihi çalışmasında sözlü tarihle aile tarihi araştırması yapmanın birçok faydası bulunmaktadır. Öncelikle aile tarihi araştırması yaparken aile üyeleri, ailelerinin tarihi hakkında zengin bilgiler verirler. Ayrıca aile üyeleri ve akrabaları genişledikçe, bağlantılar eksildiği için ailenin nesilleri arasında bilgiler, görüşmeler yoluyla kaydedilebilir. Sözlü tarih yöntemiyle aile tarihi çalışmasında araştırmacı, görüşme öncesi hazırlıklarla işe başlar. Aile bireylerinin temel verilerini toplayarak eski mektuplar, fotoğraflar ve kamuya açık belgelerle geçmişi anlamaya çalışan araştırmacı, görüşmenin odak noktası belirlendikten sonra aile üyeleriyle bireysel veya grup görüşmeleri yapar. Açık uçlu sorular kullanılarak anlatıcılar teşvik edilir, görüşmeci aktif dinleyici rolü üstlenir ve tarafsız bir tutum sergiler. Rahat bir ortamda gerçekleştirilen görüşmelerden elde edilen bilgiler, diğer tarihsel kaynaklarla karşılaştırılarak doğruluk açısından değerlendirilir. Son olarak, kayıtlar düzenlenerek arşivlenir ve aile tarihinin bütüncül bir şekilde belgelenmesi sağlanır (Shopes, 1984, s. 238-246).

1.2. Aile Tarihinin Tarih Yazımındaki Yeri

Aile tarihi, II. Dünya Savaşı sonrasında gelişen sosyal tarih, mikro tarih, sözlü tarih ve kültürel tarih gibi yaklaşımlar çerçevesinde tarih yazımında önemli bir yere sahip olmuştur. Geleneksel tarih yazımı, 19. yüzyıldan beri ağırlıklı olarak siyasal ve askeri olaylara odaklanmaktadır. Buna karşın 20. yüzyıl itibarıyla Annales Tarih Okulu, 19. yüzyılda Leopold Von Ranke’nin öncülüğünü yaptığı siyasal tarih anlayışına karşı çıkarak insan faaliyetlerine bütüncül yaklaşan bir tarih yazımı geliştirilmiştir. Aynı zamanda bu yaklaşım, tekil olaylara yoğunlaşan tarihçiliğe karşı sorun-odaklı analitik çalışmalara odaklanması ve sosyal bilimlerin diğer disiplinleriyle iş birliği yapılması gerektiğini savunmaktadır (Adıyeke, 2017, s. 385). Annales Tarih Okulunun yaklaşımları, mikro tarih, sözlü tarih, yerel tarih ve aile tarihi gibi daha dar kapsamlı tarih alanlarının gelişimine fırsat olmuştur. Bunlar arasında sözlü tarih ön plana çıkmaktadır. Demokratik bir yaklaşımla herkesi kapsayan, gölgede kalanların ve sıradan insanların anılarını kaydeden ve onları istatistiksel bir veri olmaktan kurtaran bir disiplin olan sözlü tarih (Dere, 2021), bu yönüyle yakın dönemin sosyal tarihi hakkında önemli bir kaynak oluşturmaktadır (Tosh, 1997, s. 192). Hem mikro tarih hem sözlü tarih, toplumun en küçük birimi olarak aileyi toplumsal tarih yazımında merkezi bir konuma taşımaktadır. Aynı zamanda aile hafızası, genellikle yazılı belgelerden ziyade sözlü aktarımlar yoluyla kuşaktan kuşağa aktarılmaktadır. Bu durum, tarihçilerin—bireysel hatıraları anlamlandırmada sözlü tarih yönteminden yararlanmaya yönlendirmektedir.

Küresel ve postmodern çağda insanın kendini anlamlandırma çabalarının bir parçası olarak köklerini araması doğaldır. Bu bağlamda aile tarihi, toplumsal ilişkilerin ve bireysel kimliklerin inşasında merkezi bir unsur olarak değerlendirilmektedir. Aile yapılarındaki değişim, gündelik yaşam pratikleri ve kuşaklar arası ilişkilerin incelenmesi, geçmişin daha anlamlı bir şekilde analiz edilmesine ve yorumlanmasına olanak tanıyacaktır.

¹ Şecere: “Bir kişinin, bir ailenin kökü durumunda olan en uzak atalardan başlayarak gövde ve dallar konumundaki babaları ve onların çocuklarını gösteren ağaç şeklinde şematik çizim”dir. Ayrıca şecere; “soy ağacı, soy kütüğü, ensâb kütüğü, nesepnâme, silsilenâme” kelimeleri de bu anlamda kullanılmaktadır. Bkz- Nebi Bozkurt, “Şecere.” TDV İslâm Ansiklopedisi, 38 (2010), 403. <https://islamansiklopedisi.org.tr/secere> (Erişim: 06 Şubat 2025).

1.3. Aile Tarihinin Kaynakları

Aile tarihi araştırmalarının kaynakları klasik tarih araştırmalarında kullanılan kaynaklardan farklılaşmaktadır. Bu alanda kullanılan kaynaklar daha çok sosyal hayatta kullanılan kişisel eşyalar, araçlar ve kayıtlarla ilgilidir. Bu kapsamda aile tarihi araştırmalarının kaynaklarını şu şekilde özetlemek mümkündür: Ödül sertifikaları, göçmenlik veya vatandaşlık kabul belgeleri, doğum, evlilik, askerlik ve ölüm belgeleri, yazışmalar, fotoğraf albümleri, günlükler, okul kayıtları ve diplomalar, karalama defterleri, yerel tarih kitapları, gazeteler, okul yıllıkları, kadastro haritaları, kilise tarihleri, yerel veya ilçe rehberleri, kilise kayıtları veya tarihleri, mezarlık kayıtları veya kitabeler, askerî tarihler ve yerel alay kayıtları, yerel tarih ve aile dosyaları vb. (Lee County Southeast Florida, t.y.). Bu kaynakların bir kısmına kütüphaneler, resmî kurumlar ve arşivlerden ulaşılabilir. Buna karşın çoğu kişisel veriler ve eşyalar olduğu için doğrudan çalışma yapılan aileler ve onların yakınlarından temin edilebilir.

Öte yandan aile tarihçileri, araştırmaları sırasında sıkça etik sorunlarla karşılaştıklarında genellikle ahlaki ikilemlerin farkına varırlar. Bu ikilemler arasında aile sırlarının ifşa edilip edilmemesi, kanıtlar doğrultusunda sevilen hikâyelerin geçerliliğinin sorgulanması, yayımlanan aile tarihlerinde hayatta olan akrabaların mahremiyetinin nasıl korunacağı, “babaların/annelerin günahlarının” telafi edilip edilmemesi (ve bunun nasıl gerçekleştirilebileceği), ataların hikâyesinin ne ölçüde romantize edilebileceği veya “aklanabileceği” gibi konular bulunmaktadır (Moore, 2023). Bu konular, aynı zamanda elde edilen verilerin güvenilirliğini ve geçerliliğini etkiler. Bu ikilemleri aşmak için sözlü tarihin güvenilirliği ve geçerliliğinde alınacak tedbirlere (Dere ve Dinç, 2020) riayet etmek faydalı olacaktır.

Bazı akademik çevreler tarafından küçümsenen aile tarihçiliği, 21. yüzyıldan itibaren dünya çapında büyük bir popülerlik kazanmıştır. Artık birçok insan tarihle ilk kez aile hikâyeleri ve soy ağaçları aracılığıyla tanışmaktadır. Psikologlar, bu hikâyelerin bireylerin kimlik algısı ve iyi oluş duyguları açısından kritik olduğunu vurgulamaktadır. Avrupa ve Avustralya’daki sosyologlar ve beşerî coğrafyacılar, aile tarihinin kimlik oluşumunda önemli bir rol oynadığını ve geçmişin bireyselleşmesine katkı sağladığını kabul etmektedir. Küresel anketler ise ailenin, insanların tarih algısında merkezi bir konumda olduğunu ortaya koymaktadır (Evans & Lorrison, 2023). Aynı zamanda Britanya, Avustralya ve Amerika gibi ülkelerde amatör soybilimin popülerleşmesi ve çevrimiçi soybilim kaynaklarının giderek daha erişilebilir hale gelmesi, arşivsel tarih araştırmalarına kitlesel bir ilgi yaratmıştır (Bottero, 2013).

1.4. Türkiye’de Aile Tarihi Araştırmaları

Türkiye’de aile tarihine olan ilgi, 2000’li yıllardan sonra artış göstermiş, ancak özellikle 2018 yılında e-Devlet üzerinden kullanıma açılan Alt-Üst Soy Bilgisi Sorgulama hizmetiyle bu ilgi daha da canlanmıştır. Bu hizmetin başladığı günden itibaren 108 milyon belgenin üretilmiş olması, bu ilgiyi açıkça ortaya koymaktadır. 2021 yılında e-Devlet’te sunulan bir diğer hizmet, soy ağacı oluşturma uygulaması olmuştur. Bu hizmet kapsamında 5 milyondan fazla soy ağacı hazırlanmıştır (Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Müdürlüğü, t.y.). E-devlet uygulamasının sunduğu bu hizmetler, aile tarihine yönelik farkındalık ve ilgiyi önemli ölçüde pekiştirmiştir.

Aile geçmişine halkın ilgisinin yanı sıra akademik çevrelerdeki araştırmalar da artış göstermiştir. Türkiye’de yürütülen aile tarihi araştırmaları tarandığında yalnızca Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu (1980) tarafından “Türkiye Aile Bibliyografyası (Kitaplar)” adlı eserde aile çalışmalarının bir araya getirildiği görülmektedir. Özel olarak aile tarihi araştırmalarına odaklanmayan kitapta; aileyle ilgili ahlak, biyografi, coğrafya, turizm, ders kitapları, din, edebiyat, eğitim, kültürel aktarım, ev ekonomisi, felsefe, gazeteler, hukuk, İslam, örf ve adetler, psikoloji, sosyal refah, şehircilik, töreler, toplumsal dinamikler ve Türk edebiyatı gibi konulara ve alanlara yer verilmiştir. Bunun yanında aile tarihi çalışmalarını bir araya getiren ya da inceleyen bir çalışmaya rastlanmamıştır. Halbuki aile tarihi çalışmalarının Türkiye’deki durumunu ortaya koymak, bu konuda araştırma yapacak kişilere literatür taraması ve konu belirlemek hususunda rehberlik edebilir. Bu boşluktan hareketle tasarlanan araştırmanın amacı, Türkiye’de yürütülmüş olan aile tarihi çalışmalarını incelemektir. Çalışma,

Türkiye’deki aile tarihi çalışmalarının genel görünümünü ortaya koyan ilk derleme olma özelliğini taşımaktadır. Araştırma sonuçları, Türkiye’de aile tarihi çalışmaları konusundaki tabloyu ve eksiklikleri ortaya koyarak araştırmacılara fikir verecektir. Araştırmanın temel araştırma problemini “Türkiye’de aile tarihi kapsamında ne tür çalışmalar yapılmıştır?” sorusu oluşturmuştur. Bu problem sorusu kapsamında şu araştırma sorularına cevap aranmıştır:

- 1) Türkiye’deki aile tarihi çalışmalarının anahtar kelimelere göre dağılımı nasıldır?
- 2) Türkiye’deki aile tarihi çalışmalarının yayın türüne göre dağılımı nasıldır?
- 3) Türkiye’deki aile tarihi çalışmalarının yıllara göre dağılımı nasıldır?
- 4) Türkiye’deki çalışmaların çalışma alanlarına göre dağılımı nasıldır?
- 5) Türkiye’de aile tarihi konusunda en çok çalışma yapan kişiler kimlerdir?
- 6) Türkiye’deki makaleler hangi dergilerde yayınlanmıştır?
- 7) Türkiye’deki aile tarihi ile ilgili tezlerin özellikleri nasıldır?
- 8) Türkiye’de aile tarihi araştırmalarında en çok atıf yapılan çalışmalar hangileridir?
- 9) Türkiye’deki aile tarihi çalışmalarının bibliyografik dağılımı nasıldır?

2. Yöntem

Bu çalışmada aile tarihî çalışmalarını incelemek için bütüncül çoklu durum deseni kullanılmıştır. Bu desende, birden fazla durum tek bir analiz birimi çerçevesinde bütüncül ele alınır ve aralarındaki farklar karşılaştırılır (Yıldırım & Şimşek, 2021, s. 314). Bu desenin seçilmesinde, araştırma konusunun ele alınış biçimi belirleyici olmuştur. Araştırmada, Türkiye’de aile tarihi alanında gerçekleştirilen çeşitli çalışmalar (makaleler, tezler, kitaplar ve kitap bölümleri) tek başına bir araştırma konusu olabilecek nitelikteyken bir araya getirilmiş, karşılaştırılmış, analiz edilmiş ve ayrıntılı bir şekilde incelenmiştir.

2.1. Veri Kaynakları (Örneklem)

Bu araştırmada 1924-2024 yılları arasında Türkiye’de aile tarihi ile ilgili yapılan 289 çalışma incelenmiştir. Çalışmanın örnekleme, amaçlı örnekleme türlerinden biri olan ölçüt örnekleme yöntemiyle belirlenmiştir. Bu yöntem, önceden belirlenmiş ölçütleri karşılayan durumları incelemek için kullanılır (Patton, 2018, s. 238). Aile tarihi çalışmalarını örnekleme dahil etmek için şu iki kriter belirlenmiştir:

- Makalenin temel konusunun aile tarihine odaklanması
- Çalışmanın bir ailenin en az iki kuşağına ilişkin bilgi içermesi

Çalışma; sosyal, kültürel ve tarihsel bağlamda aile tarihine odaklandığı için tıp alanındaki çalışmalar araştırma kapsamı dışında bırakılmıştır. Veri toplama sürecinde kriterleri karşılamayan (“Ahmed Yesevî Hakkında Bibliyografik Araştırma” gibi), yalnızca bir kişinin hayatına odaklanan, aile üyelerine ve kuşaklara dair kriterlere uygun bilgi vermeyen biyografik çalışmalar örnekleme dahil edilmemiştir.

2.2. Verilerin Toplanması

Araştırmada aile tarihi çalışmalarına doküman (belge) incelemesi yöntemiyle ulaşılmıştır. Bu yöntemde, incelenen konuya ilişkin belgeler ve farklı türdeki materyallerden bilgiler sistematik bir şekilde toplanır ve analiz edilir (Gürbüz & Şahin, 2018, s. 430-431). Doküman analizi kullanılarak veriler, 13.10.2024-31.12.2024 tarihleri arasında toplanmıştır. Veri toplama sürecinde kullanılan anahtar kelimeler ve elde edildiği yerlere ait tarama verileri, aşağıdaki Tablo 2’de detaylı bir şekilde sunulmuştur.

Tablo 1. Tarama verileri

YÖK Tez Merkezi	
Aranan Kelime	Sonuç
Aile	2000
Zade	95
Genealogy	24
Soy Ağacı	5
Aile Tarihi	1
Aile geçmişi	1
Türk Tarih Kurumu	
Zade	1898
Aile	922
Aile Tarihi	205
Soy Ağacı	136
Soy Kütüğü	30
Genealogy	26
Aile geçmişi	9
Aile Monografisi	1
DergiPark	
Aile	3198
Zade	173
Genealogy	34
Soy Ağacı	5
Aile Tarihi	2
Google Akademik	
Aile	8640
Aile Tarihi	7320
Aile geçmişi	1200
Soy Ağacı	608
Zade	141
Soy Kütüğü	104
Genealogy	51
Aile Monografisi	40
Milli Kütüphane	
Aile Tarihi	125
Aile	14
Soy Kütüğü	2

Genealogy	2
Soy Ağacı	1
Aile Monografisi	1
Zade	1
Aile geçmişi	1

Tablo 1’de görüldüğü gibi, aile ve soy araştırmalarına ilişkin terimlerin kullanımında önemli farklılıklar bulunmakta ve platformlar bu eğilimleri yansıtmaktadır. Genel olarak "aile" terimi, özellikle Google Akademik, DergiPark ve Millî Kütüphane platformlarında en yüksek sonuçlarla öne çıkmaktadır.

2.3. Verilerin Analizi

Bu araştırmada aile tarihi çalışmalarına ait dokümanlar içerik analizi yöntemiyle (Yıldırım & Şimşek, 2018, s. 240) incelenmiştir. Elde edilen bulgular, tablolarda frekanslarıyla birlikte verilmiştir.

3. Bulgular

Bu bölümde aile tarihi çalışmasına ilişkin elde edilen bulgular sunulmuştur.

3.1. Çalışmaların Anahtar Kelimelere Göre Dağılımı

Çalışmalar incelendiğinde aile tarihi konusunda "Osmanlı" kelimesinin belirgin bir şekilde öne çıktığı görülmektedir. Bu durum, araştırmaların ağırlıklı olarak Osmanlı dönemine odaklandığını ve bu dönemin aile tarihi açısından önemini ortaya koymaktadır.

Tablo 2. Çalışmaların anahtar kelimelere göre dağılımı

Anahtar Kelime	<i>f</i>
Osmanlı	60
Ayan	20
Aile Tarihi	14
Cumhuriyet	8
Hanedan	6
Soyağacı	3
Aile Albümleri	2
Genealogy	2
Kuşak	2
Boşanma	2
Osmanoğlu	1
Soy kütüğü	1
Antropoloji	1
Çocuk Terbiyesi	1
Diğer	166

Aynı zamanda "Ayan" ve "Aile Tarihi" kelimelerinin, aile tarihi araştırmalarında önemli bir yer tuttuğu görülmektedir. Ayrıca "Genealogy" kelimesinin sınırlı da olsa çalışmalarda yer alması, bu alandaki araştırmaların uluslararası bağlamları da kapsadığını ortaya koymaktadır. Bu durum, aile tarihi çalışmalarının daha geniş ve disiplinler arası bir zeminde ele alındığını göstermektedir.

Şekil 1. Anahtar kelimelerin WordArt bulutu

3.2. Çalışmaların Yayın Türüne Göre Dağılımı

İncelenen çalışmalar, 136 makale, 78 tez ve 75 kitap olmak üzere üç farklı türe ayrılmıştır.

Tablo 3. Yayın türleri

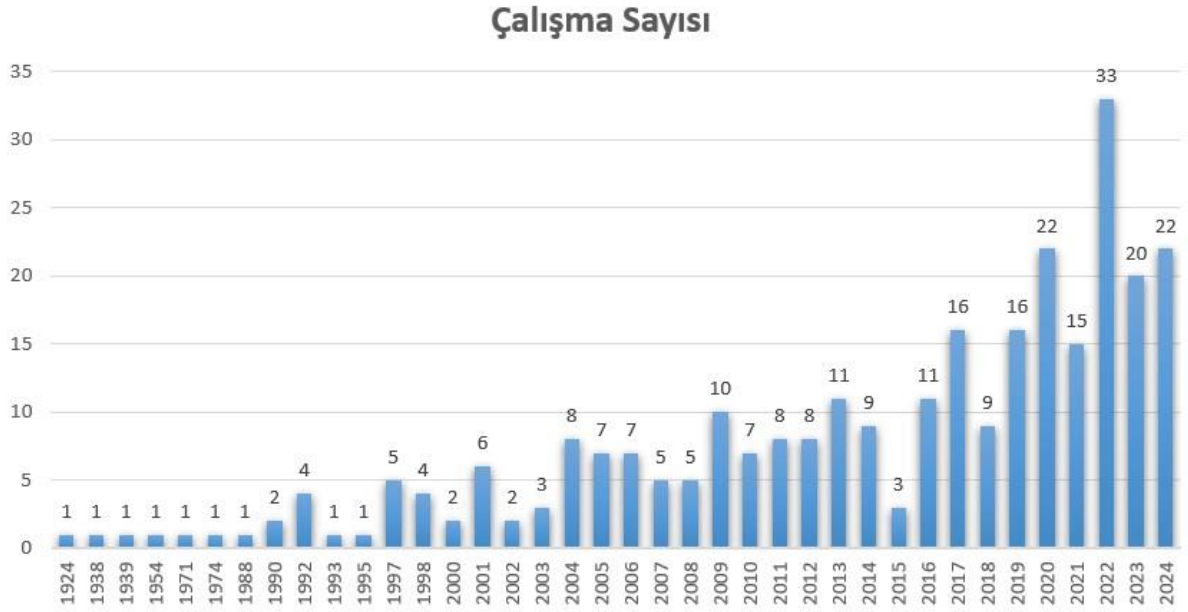
Yayın Türü	Frekans
Makale	136
Tez	78
Kitap	75
Toplam	289

Görüldüğü gibi aile tarihi çalışmalarında en çok makale türünde eser verilmiştir.

3.3. Çalışmaların Yıllara Göre Dağılımı

Çalışmalar yıllara göre sıralandığında, 1924-2024 yılları arasında gerçekleştirilen aile tarihi çalışmalarının ilki, 1924 yılında Dr. Rıza Nur'un kaleme aldığı *Türk Şeceresi* adlı çalışma ile başlamıştır.

Grafik 1. Çalışmaların Yıllara Göre Dağılımı

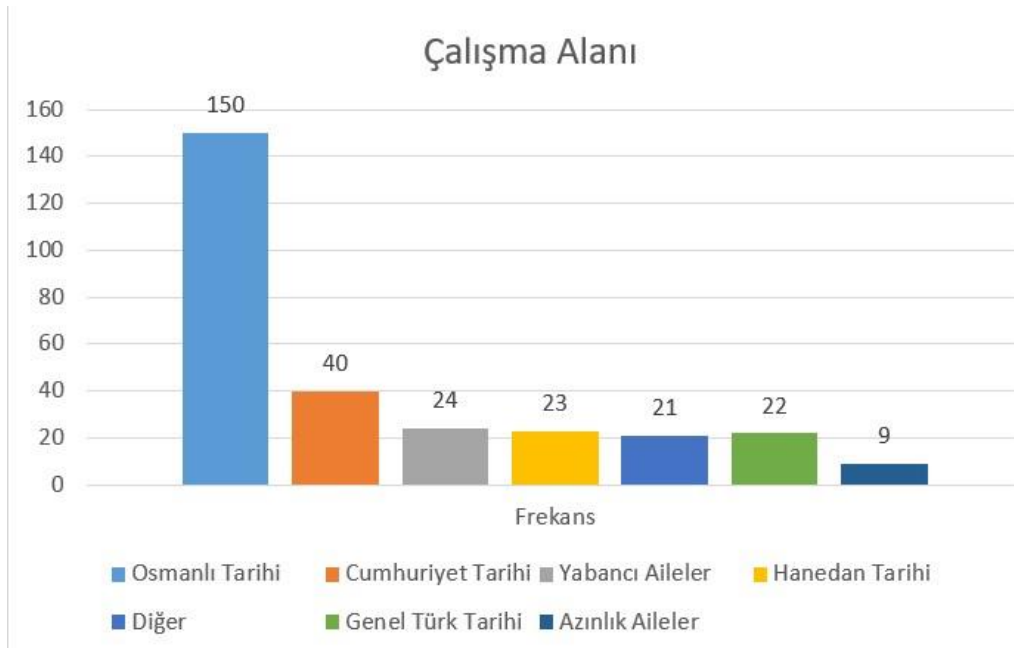

1924-1990 yılları arasında bir yıl içinde birden fazla çalışmaya rastlanmamıştır. 1990-2013 yılları arasında aile tarihi üzerine yapılan çalışmalar, genellikle tek haneli sayılarda kalmıştır. Ancak 2013 yılından itibaren, bu alandaki yayın sayısı belirgin bir artış göstermiş ve çift haneli rakamlara ulaşmıştır. En fazla çalışmanın yayınlandığı yıllar ise 22 çalışma ile 2020 ve 2024 yılları, 33 çalışma ile 2022 olmuştur.

3.4. Çalışma Alanlarına Göre Dağılım

İncelenen eserler, en fazla Osmanlı tarihi üzerine yoğunlaşmıştır. Bu rakam, Cumhuriyet tarihi döneminde yapılan çalışmaların yaklaşık 3,7 katıdır.

Grafik 2. Çalışma Alanları

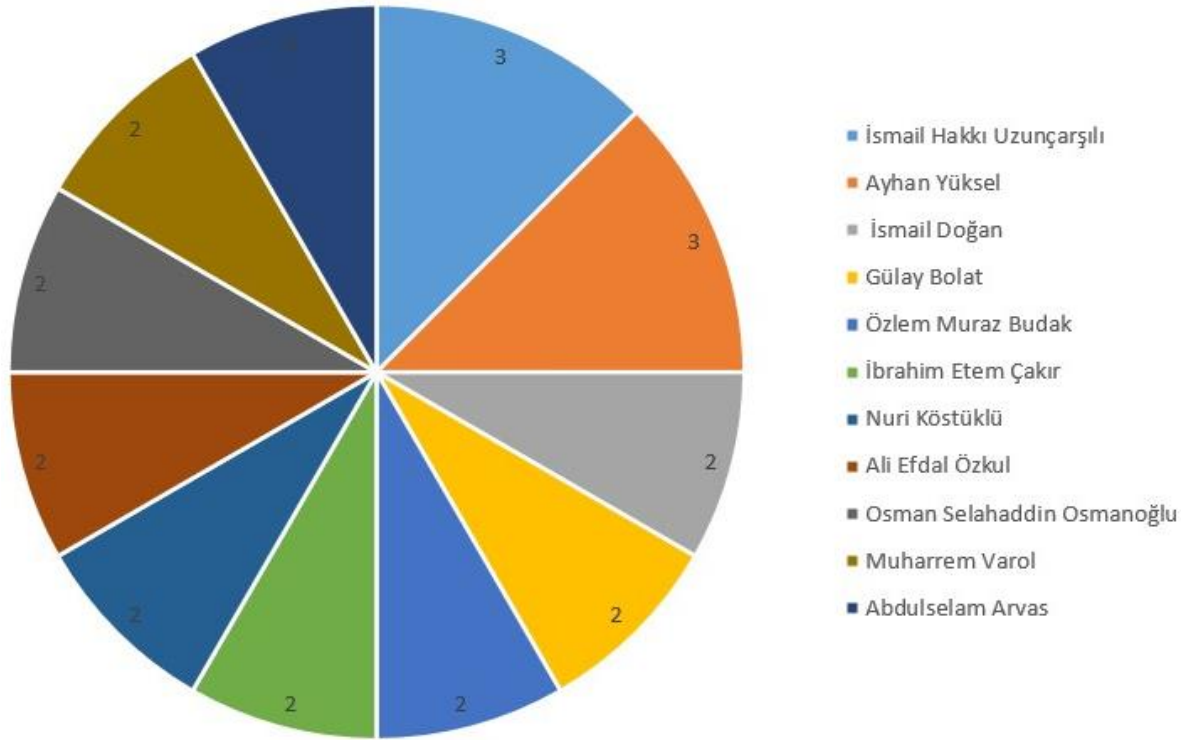

Osmanlı tarihiyle ilgili yapılan çalışmalarda öne çıkan önemli bir alt başlık, “ayan aileleri”dir. Bu dönemdeki 150 çalışmanın 20’sinin ayan ailelerine ait olduğu görülmektedir. Bir diğer dikkat çeken alt başlık ise hanedan üyelerine yönelik çalışmalardır. Yabancı ailelerle ilgili yapılan çalışmaların büyük çoğunluğunun, Osmanlı İmparatorluğu ile çeşitli sebeplerle ilişkisi olan ailelere odaklandığı ve Osmanlı dönemiyle bağlantılı olduğu tespit edilmiştir.

3.5. En Çok Aile Tarihi Çalışması Yapan Kişiler

Aile tarihi alanında birden fazla çalışma hazırlayan 8 yazar tespit edilmiştir. Bu yazarlardan İsmail Hakkı Uzunçarşılı ve Ayhan Yüksel 3 çalışma ile bu alanda en fazla katkı sağlayan kişiler olmuşlardır.

Grafik 3. Birden fazla aile tarihi çalışması yapan kişiler

İsmail Hakkı Uzunçarşılı’nın yaptığı çalışmaların yılları göz önüne alındığında, bu alanda yazılmış olan üçüncü eseri kaleme almasıyla birlikte, aile tarihi alanının öncülerinden biri olduğu söylenebilir. Ayhan Yüksel ise üç kitapla aile tarihi alanına önemli bir katkı sağlamıştır. Son olarak 12 kitap ve 15 makalenin birden fazla yazar tarafından kaleme alındığı tespit edilmiştir.

3.6. Makalelerin Dergilere Göre Dağılımı

Aile tarihi çalışmalarının 99 farklı dergide yayınlandığı tespit edilmiştir. Makaleler, en çok Türk Tarih Kurumu’nun neşrettiği Belleten dergisinde yayınlanmıştır.

Tablo 4. Makalelerin Yayınlandığı Dergiler

Dergi Adı	f
Belleten	6
OTAM Ankara Üniversitesi Osmanlı Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi Dergisi	4
Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi	4
Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi	3
Türk Dünyası Araştırmaları	3
Tarih İncelemeleri Dergisi	3

Tarih Dergisi	3
Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi	3
Asia Minor Studies	3
Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi	3
Tarih ve Gelecek Dergisi	2
Selçuk Üniversitesi Selçuklu Araştırmaları Dergisi	2
Osmanlı Araştırmaları	2
Muhafazakâr Düşünce Dergisi	2
Karadeniz Araştırmaları Enstitüsü Dergisi	2
Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi	2
İstem	2
Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi	2
Bilig	2
Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi	2
Anasay	2
Akademik Dil ve Edebiyat Dergisi	2
Diğer	77

Belleten, OTAM ve Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi adlı yayınların dışında 7 farklı dergide 3’er makale yayımlanmıştır. Bu dergiler arasında Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi ve Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi bulunmaktadır. Ayrıca Osmanlı Araştırmaları, Tarih ve Gelecek Dergisi ve Bilig gibi dergilerde 2’şer makale bulunmaktadır. Bu bulgular, geniş bir dergi çeşitliliğinin olduğunu, ancak makale yoğunluğunun belirli yayınlarda daha fazla olduğunu ortaya koymaktadır. İlgili dergilerin disiplinlerine bakıldığında tarih (27), sosyal bilimler (25), ilahiyat (9) ve edebiyat (7) gibi alanların öne çıktığı görülmektedir. Ayrıca üniversite dergilerinin yanı sıra yerel veya özel alanlara odaklanan dergiler de makaleler için birer platform sunmaktadır. Bu dağılım, araştırmaların büyük ölçüde sosyal bilimler ve tarih gibi dergilerde toplandığını, ancak diğer alanlarda da belirgin bir akademik çeşitliliğin olduğunu göstermektedir.

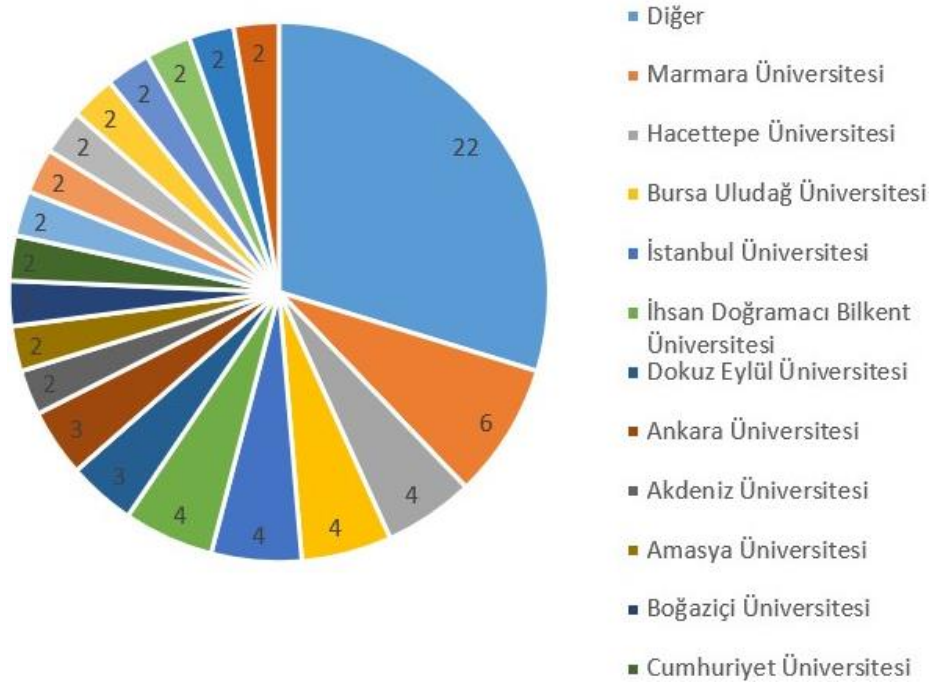
3.7. Yüksek Lisans ve Doktora Tezlerine İlişkin Bulgular

Tespit edilen 78 tezin yazım dili incelendiğinde, 68 tezin Türkçe; 5 doktora ve 5 yüksek lisans tezinin İngilizce yazıldığı görülmüştür. Tezler, 21 doktora ve 57 yüksek lisans çalışmasından oluşmaktadır.

3.7.1. Aile Tarihi Tezlerinin Üniversitelere Göre Dağılımı

Elde edilen bulgulara göre tezler 41 farklı üniversitede tamamlanmıştır. Üniversiteler arasında tez yoğunluğu açısından belirgin bir çeşitlilik göze çarpmaktadır. Bazı üniversiteler yalnızca bir tezle temsil edilirken, diğerleri daha fazla sayıda tezle akademik katkıda bulunmuştur.

Grafik 4. Tezlerin üniversitelere göre dağılımı

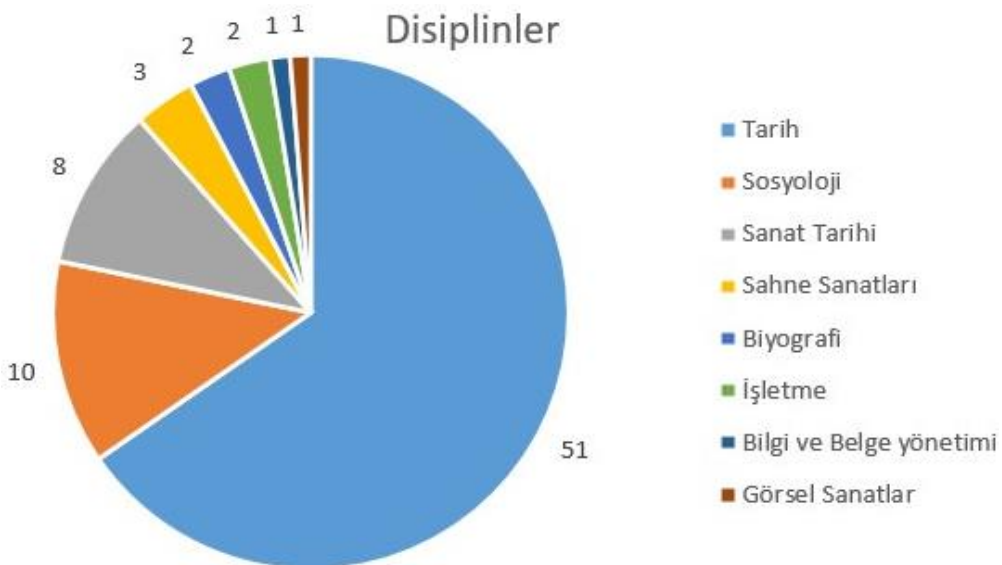

Grafik 4’e göre; aile tarihi tezleri en çok Marmara Üniversitesi’nde yapılmıştır. Hacettepe Üniversitesi, Bursa Uludağ Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi ve İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi 4’er tezle aile tarihine katkı sağlamıştır. Bulgular, yüksek lisans ve doktora tezlerinin ülke genelindeki geniş bir akademik yelpazeye yayıldığını ortaya koymaktadır. Büyük şehirlerdeki köklü üniversitelerin tez sayısında öne çıktığı gözlemlenmektedir.

3.7.2. Tezlerin Disiplinlere Göre Dağılımı

İncelenen 78 tezin 51’i tarih alanıyla ilgilidir. Tarih alanını sosyoloji (10) ve sanat tarihi (8) alanlarının takip ettiği görülmektedir.

Grafik 5. Tezlerin ait olduğu disiplinler

Grafik 5’e göre aile tarihi hakkında sekiz farklı disiplinde kapsamında çalışma oluşturulmuştur. Bu durum, aile tarihi alanının geniş ve çok yönlü bir araştırma sahasına sahip olduğunu göstermektedir.

3.8. En çok atıf yapılan çalışmalar

Google Akademik’te 20 ve üzeri atıf alan çalışmalara göre en çok atıf alan çalışmalar belirlenmiş ve aşağıdaki Tablo 5’te sunulmuştur.

Tablo 5. En çok atıf alan çalışmalar

Eserler	Atıf Sayısı
Ortaylı, İ. (2000). <i>Osmanlı toplumunda aile</i> . İstanbul: Kronik Kitap.	743
Tezcan, M. (2000). <i>Türk ailesi antropolojisi</i> . İstanbul: İmge Kitabevi Yayınları.	321
Nagata, Y. (1997). <i>Tarihte âyânlar: Karaosmanoğulları üzerinde bir inceleme</i> (Vol. 176). Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.	204
Doğan, İ. (2009). <i>Dünden bugüne Türk ailesi</i> . Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Yayınları.	165
Cebeci, D. (1993). <i>Tanzimat ve Türk ailesi: Sosyal değişme açısından Tanzimat İstanbul’unda Türk ailesi üzerine bir inceleme</i> . İstanbul: Ötüken Yayınevi.	111
Demirel, Ö. (1990). 1700-1730 tarihlerinde Ankara’da ailenin niceliksel yapısı. <i>Belleten</i> , 54(211), 945-962.	80
Doğan, İ. (2009). <i>Osmanlı ailesi: Sosyolojik bir yaklaşım</i> . Ankara: Yeni Türkiye Yayınları.	78
İçli, G. (1997). Aile araştırmalarında yöntem ve yaklaşım. <i>Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 3(3), 59-68.	75
Uzunçarşılı, İ. H. (1998). <i>Çandarlı vezir ailesi</i> . Ankara: TTK.	63
Düzbakar, Ö. (2008). Osmanlı toplumunda çok eşlilik: 1670-1698 yılları arasında Bursa örneği. <i>OTAM Ankara Üniversitesi Osmanlı Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi Dergisi</i> , 23(23), 85-100.	58
Şahin, C. (2003). <i>The rise and fall of an ayan family in eighteenth century Anatolia: The Caniklizades (1737-1808)</i> , Doktora tezi, İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi.	58
Çakır, İ. E. (2012). Osmanlı toplumunda eş ve çocuk sayısı, statü, servet: 1671-1678 Sofya örneği. <i>OTAM Ankara Üniversitesi Osmanlı Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi Dergisi</i> , 31(31), 41-60.	43
Kuyulu, İ. (1992). <i>Kara Osman-oğlu ailesine ait mimari eserler</i> . Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.	39
Küçükdağ, Y. (1995). <i>II. Bâyezid, Yavuz ve Kanûnî devirlerinde Cemâlî ailesi</i> . İstanbul: Aksarayî Vakfı.	38
Çakır, İ. E. (2010). 16. yüzyılda Ayntab şehrinde ailenin demografik yapısı (1539-1576). <i>Gaziantep University Journal of Social Sciences</i> , 9(1), 1–17.	35
Dere, İ., & Kızılay, N. (2017). Aile tarihinin araştırılmasında sözlü tarihin kullanımı: ilkökul öğrencilerinin tecrübeleri. <i>Turkish History Education Journal (TUHED)</i> , 6(2), 294–323.	33
Erten, H. (2001). <i>Konya Şer’iyye sicilleri ışığında ailenin sosyo-ekonomik ve kültürel yapısı (XVIII. yy. ilk yarısı)</i> . Ankara: Kültür Bakanlığı.	31
Zafer, A. B. (2013). Cumhuriyet ile birlikte değişen Türk aile yapısı ve kadının durumu. <i>Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 14(24), 121-134.	30

- Barutçu, İ. (2004). *Babialı tanrıları: Simavi ailesi*. Ankara: Agora Kitaplığı Yayınları. 27
- Koloğlu, O. ve Üyepazarcı, E. (1998). *Osmanlı basınının doğuşu ve Blak Bey ailesi: bir Fransız ailesinin Bâbiâli hizmetinde yüz yılı, 1821-1922*. İstanbul: Müteferrika. 25
- Acar, A. (1990). *Türk aile yapısı ve Kızılcahamam aile yapısı üzerine bir araştırma*, Yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi. 25
- Köstüklü, N. (2008). Osmanlı-Türk aile kurumu araştırmalarında tereke defterlerinin yeri ve önemi (19. yy. örnekleri çerçevesinde). *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 1(1), 17-26. 22
- Xin, L. (2013). Karı Çor Tigin yazıtının Çince metni ve Karı Çor Tigin’in şeceresi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (Teke) Dergisi*, 2(2), 62-78. 21
- Bilgin, M. (2006). *Doğu Karadeniz’de Bir Derebeyi Ailesi: Sarializâdeler (Sarallar)*. Türkiye: Serander Yayınları. 21
- Demirci, T. (2008). *Body, disease & late Ottoman literature: Debates on Ottoman Muslim family in the Tanzimat period (1839-1908)*, Doktora tezi, İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi. 20

Görüldüğü gibi, aile tarihi çalışmalarında oldukça çeşitli kaynaklara atıf yapıldığı tespit edilmiştir. Bu çalışmalar içerisinde en çok İlber Ortaylı’nın “Osmanlı toplumunda aile” adlı eserine atıf yapılmıştır.

3.9. Aile Tarihi Çalışmalarının Bibliyografik Bilgileri

Buraya kadar incelenen aile tarihi çalışmalarının çeşitli özelliklerine yer verilmiştir. Bu aşamadan sonra tespit edilen çalışmaların yayın türüne künyeleri ayrı ayrı APA6 formatında sıralanmıştır.

3.9.1. Kitaplar

- Abdulkadiroğlu, A. (2005). *Kastamonu’da Bayrâmîlik ve Şemsizâde Ailesi*. Ankara: Anıl Matbaa. 216
- Albayrak, H. (2009). *Of ve çevresinde İslamiyeti yayan Kahramanmaraşlı Şaçaklızâdeler*. İstanbul: Babialı Yayınları.
- Barutçu, İ. (2004). *Babialı tanrıları: Simavi ailesi*. Ankara: Agora Kitaplığı Yayınları.
- Bayazıt, B. S. (1998). *Kahramanmaraş’ta Bayazıtogulları*. Kahramanmaraş: Ukde Yayınları.
- Baydar, O. ve Çiçekoğlu, F. (1998). *Cumhuriyet’in aile albümleri*. İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.
- Benli, F. (2005). *Mamoylar Aile tarihi*. Ankara: Grup Matbaacılık.
- Bilgin, M. (2006). *Doğu Karadeniz’de Bir Derebeyi Ailesi: Sarializâdeler (Sarallar)*. Türkiye: Serander Yayınları.
- Boynukalın, İ. R. (2016). *Tartan Konağı ve Tartan ailesinin kısa tarihi*. İstanbul: Anı Bisküvi Gıda San. ve Tic. A.Ş.
- Bozkurt, İ. (2003). *Tarih boyunca aşiretçilik ve Şanlıurfa aşiretleri*. Şanlıurfa: İmaj Ofset.
- Can, C. (2005). *Çaykara Eğridere köyü: Tarihi ve ailelerin soy ağaçları*. İstanbul: Eğridere Köyü Kültür ve Yardımlaşma Derneği.
- Canatan, K., & Yıldırım, E. (2011). *Türk ailesinin tarihsel gelişimi: Aile sosyolojisi*. İstanbul: Açılım Kitap.
- Canbaz, H. (2022). *Canbazzâdeler: Bir Anadolu Türk ailesinin hikâyesi (Başbakanlık aile tarihi arşivi belgelerine göre)*. İstanbul: Sonçağ Akademi.
- Cebeci, D. (1993). *Tanzimat ve Türk ailesi: Sosyal değişme açısından Tanzimat İstanbul’unda Türk ailesi üzerine bir inceleme*. İstanbul: Ötüken Yayınevi.

- Cengiz, G. H. G. (2022). *Osmanlı Devleti'nde aile: Isparta örneği (1855-1878)*. Ankara: Azim Matbaacılık.
- Ceran, A. Ş. (1998). *Arıcalarlı Hacı Veliler: Bezirci Hacı Veli Ağa ve ailesi üzerinde sosyo-kültürel bir araştırma*. Konya: Alp Ofset Matbaacılık.
- Çetin, M. (1997). *Boğaz'daki aşiret*. Türkiye: Edille Yayınları.
- Devrim, Ş. ve Karamürsel, S. (1997). *Şakir Paşa ailesi: "Harika çığlıklar"*. Milliyet Yayınları.
- Doğan, İ. (2009). *Dünden bugüne Türk ailesi*. Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Yayınları.
- Doğan, İ. (2009). *Osmanlı ailesi: Sosyolojik bir yaklaşım*. Ankara: Yeni Türkiye Yayınları.
- Doğan, M. C. ve Doğan, M. S. (2005). *Modernleşme sürecinde Türk köy ailesi araştırması*. İstanbul: Kızılelma Yayıncılık.
- Ebülğazi, B. H. (2020). *Şecere-i Türk Türk'ün Soyağacı* (Çev. A. Acaloğlu). İstanbul: Selenge Yayınları.
- Ekşi, İ. (2004). *Hakkı Ekşi'den Ekşi Ali'ye: Ekşioğlu tarihi (1460-2004)*. İstanbul: Hakkı Ekşi Eğitim, Kültür ve Sağlık Vakfı Kültür Yayınları.
- Eröz, M. (2000). *Türk ailesi*. İstanbul: Milli Eğitim Yayınevi.
- Erten, H. (2001). *Konya Şer'iyye Sicilleri ışığında ailenin sosyo-ekonomik ve kültürel yapısı (XVIII. yy. ilk yarısı)*. Ankara: Kültür Bakanlığı.
- Fahreddin Mübarek Şah. (2023). *Tarih-i Fahreddin Mübarek Şah: Şecere-i Ensâb'ın dibacesi* (Çev. A. Yelgar; Haz. M. A. Bozkuş). Ankara: Türk Tarih Kurumu.
- Güler, A. (2021). *Atatürk'ün saklanan şeceresi* (Ed. A. Can). İstanbul: Yeditepe Yayınları.
- Haker, E. (2006). *Bir zamanlar Kırklareli'de Yahudiler yaşırdı... Kırklarelili Adato ailesinin öyküsü*. İstanbul: İletişim Yayınları.
- Irmak, H. (2004). *Tarihi Kağıthane köyünün aileleri (2 Cilt)*. İstanbul: Kağıthane Belediyesi Kültür Yayınları.
- Işık, F. (2023). *Lice Zirkileri Aile Tarihi*. Ankara: Logo Yayınevi.
- İstanbul Büyükşehir Belediyesi. (2009). *Sultan II. Abdülhamid'in aile albümü*. İstanbul: İstanbul Büyükşehir Belediyesi.
- Karahasanoğlu, B. C. (2006). *Türkistan'dan Tirebolu'ya Karahasanoğlu aile tarihi*. İstanbul: Arı Sanat.
- Karaveli, O. (2009). *Bir Ankara ailesinin öyküsü*. İstanbul: Dost Kitap.
- Kaya, A. M. Ve Aksoy, M. (2017). *Sungurlar: Bir aile tarihi araştırması*. İstanbul: Yek Matbaacılık.
- Kılıç, A. (2001). *18. yy.ın meşhur ailelerinden Mîrzâ-zâdeler*. Kayseri: Laçın Yayınları.
- Kızılgeçit, M. ve Karabulut, F. (2007). *Seyyidlik ve Erzurum Gencevi/Turhan ailesinin şecere-i Aliyeleri örneği*. Ankara: Orion Yayınevi.
- Kocamemi, F. B. (2005). *Bir Türk ailesinin 450 yıllık öyküsü: Koca-Memi (Memi-Can) Paşa ailesinin tarihçesi*. İstanbul: Ötüken Neşriyat.
- Koloğlu, O., & Üyepazarcı, E. (1998). *Osmanlı basınının doğuşu ve Blak Bey ailesi: Bir Fransız ailesinin Bâbüâli hizmetinde yüz yılı, 1821-1922*. İstanbul: Müteferrika.
- Kurt, A. (2013). *Bursa sicillerine göre Osmanlı ailesi (1839-1876)*. Ankara: Sentez Yayıncılık.
- Kuyulu, İ. (1992). *Kara Osmanoğlu ailesine ait mimari eserler*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

- Küçükdağ, Y. (1995). *II. Bâyezid, Yavuz ve Kanûnî devirlerinde Cemâlî ailesi*. İstanbul: Aksarayî Vakfı.
- Lowry, H. W. (2010). *Evrenos ailesi ve Selânik şehri: Hamza Beğ Câmîi niçin ve kimin tarafından yapıldı*. İstanbul: Bahçeşehir Üniversitesi.
- Makzume, E. (2019). *Sultan II. Abdülhamid’in hizmetinde: Selim Melhame Paşa ve ailesi*. Türkiye: MD Basım.
- Mustafa, A. (2020). *Denizin çocukları: Giresun ve Trabzon yöresi balıkçılarının meslek folkloru*. Hiper Yayın.
- Nadergulov, M., & Salihov, A. (2009). *Başkurt şecereleeri*. Ankara: Türksoy Yayınları.
- Nagata, Y. (1997). *Tarihte âyânlar: Karaosmanoğulları üzerinde bir inceleme* (Vol. 176). Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.
- Nur, R. (1924). *Türk şeceresi*. İstanbul: Matbaa-i Amire.
- Onbulak, S. (2011). *Osmanlı İmparatorluğu’ndan Cumhuriyet’e: Operatör Doktor Albay Ali Osman Onbulak ve ailesi’nin hayat öyküsü*. İstanbul: VTT Yayıncılık.
- Orga, İ. ve Bayraktaroğlu, A. (2009). *Bir Türk ailesinin öyküsü*. İstanbul: Everest Yayınları.
- Ortaylı, İ. (2020). *Osmanlı toplumunda aile*. İstanbul: Kronik Kitap.
- Ortekin, H. (1938). *Kırım hanlarının şeceresi*. İstanbul: Bürhaneddin Matbaası.
- Osmanoğlu, O. S. (2019). *Osmanlı Hanedanı’nın kayıt defteri*. İstanbul: Timaş Yayınları.
- Osmanoğlu, O. S., Adra, J. ve Eldem, E. (2011). *Genealogy of the imperial Ottoman family*. İstanbul: The Isis Press.
- Öz, M. A. (2017). *Atatürk’ün ailesi: Osmanlı arşiv belgelerine göre Atatürk’ün soykütüğü*. İstanbul: AsiKitap.
- Özdemir, O. H. (1971). *Eserler bırakan bir Türk büyüğü İshak Paşa ve 476 yıllık şeceresi*. Konya: Zafer Matbaası.
- Özgüven, C. (2014). *Osmanlı’dan günümüze bir aile*. İstanbul: Cinius Yayınları.
- Öztürk, T. (2003). *Soyumuz*. Ankara: Boyut Bilişim Yayıncılık.
- Sertkaya, O. F. (2021). *Bir Türk âilesi: Rif’at Paşa sülâlesi (Mehmed Rif’at Hüsameddin Paşa’nın yaşamı, ardılları ve öncülleri)*. İstanbul: Bilge Kültür-Sanat Yayınları.
- Sever, Z. (2024). *Rus kaynaklarına göre Stroganov ailesi ve Sibirya’da Rus hâkimiyeti*. Ankara: TTK Yayınları.
- T.C. Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu. (1992). *Sosyo-kültürel değişme sürecinde Türk ailesi (Cilt I, II, III)*. Ankara: T.C. Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu Yayınları.
- Tabakoğlu, A. (1992). *Osmanlı toplumunda aile: Sosyo-kültürel değişme sürecinde Türk ailesi (Cilt I)*. Ankara: T.C. Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu Yayınları.
- Tezcan, M. (2000). *Türk ailesi antropolojisi*. İstanbul: İmge Kitabevi Yayınları.
- Türkmen, F. (2023). *Türkmenoğlu aile tarihi*. İstanbul: Arı Sanat Yayınları.
- Uğraş, M. (2021). *Zara Koçgiri Sancağı ve İmranlı*. Ankara: Dorlion Yayınları.
- Uğuroğlu, B. (2004). *Gaziantep’li Barlaslar- Soyağacı*. İstanbul: Hilmi Barlas Eğitim Vakfı.
- Uzunçarşılı, İ. H. (1998). *Çandarlı vezir ailesi*. Ankara: TTK Yayınları.
- Ünal, A., & Turan, S. (2021). *Dinlerde aile*. İstanbul: Eğitim Yayınevi.

- Varol, M. (2021). *Ayanlıktan ilmiyeye bir hanedanlığın öyküsü: Siroziler*. İstanbul: Timaş Yayınları.
- Varol, M. (2017). *Tekkede zaman: Üsküdar’da Rifâi Sandıkçı Dergâhı ve vukuât-ı tekâyâ*. Türkiye: Dergâh Yayınları.
- Yazıcı, M. (2011). *Türkiye Tarihinde Örnek Bir Sülale: Mollaoğulları Tarihi*. Trabzon: Top-Kar Matbaacılık.
- Yetiş, F. (2023). *Eskişehir’den Türk siyasal hayatına uzanan bir çınar: Sazak ailesi*. Ankara: Dorlion Yayınları.
- Yıldız, A. (2011) (Ed.). *Kültür tarihimizde Sivaslı bir aile Sarıhatipzâdeler*. Sivas: Buruciye Yayınları.
- Yıldıztaş, M., & Merter, M. B. (2014). *Subaşızadeler: Osmanlı’dan Cumhuriyet’e devlet ve toplum hizmetinde bir aile*. İstanbul: Yeditepe Yayınları.
- Yüksel, A. (2012). *Bir aile tarihi: Göreleli Müftü Duduzâde Hüseyin Müştak Efendi (1871-1931) ve ailesi*. İstanbul: Serander Yayınları.
- Yüksel, A. (2017). *Kuğuoğulları: eski bir Osmanlı âyan ailesi*. Türkiye: Serander Yayınları.
- Yüksel, A. (2022). *Giresunlu Sarıalemdaroğulları -Bir aile tarihi-*. İstanbul: Serander Yayınları.

3.9.2. Yayınlanan Tezlerin Alanlara Göre Dağılımı

Tespit edilen tezler, alanlara göre ayrılarak sınıflanmış ve sırayla sunulmuştur.

3.9.2.1. Tarih

- Aydemir, H. (2021). *Büyük Selçuklu Hanedan Üyesi Musa Yabgu: Ailesi ve hâkimiyet bölgesi*, Yüksek lisans tezi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi.
- Aydoğan, A. (2016). *Maraş Şer’iyye Sicillerine göre ailenin teşekkülü ve dağılması*, Yüksek lisans tezi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi.
- Baranoğlu, A. F. (2014). *Ayşe Cebesoy Sarıalp’in gözüyle Cebesoy ailesi ve yakın tarih (Sözlü tarih çalışması)*, Yüksek lisans tezi, Yeditepe Üniversitesi.
- Bardakçı, V. V. (2019). *Osmanlı klasik döneminde Çandarlı ailesi*, Doktora tezi, Bursa Uludağ Üniversitesi.
- Bingöl, A. (2019). *Osmanlı’dan Cumhuriyet’e Antalya’da aile kurumu (1908–1945)*, Yüksek lisans tezi, Akdeniz Üniversitesi.
- Cabri, S. (2019). *Bizans taşra aristokrasisinde Gabras ailesi (X-XII. yüzyıllar)*, Yüksek lisans tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi.
- Çakır, M. (2024). *IV. Mehmed’in ailesi ve hanedan politikası*, Doktora tezi, İstanbul Üniversitesi.
- Çelen, N. (2019). *Osmanlı İmparatorluğu’nda Âyânlar ve bir âyân ailesi olarak Kâtipzâde ailesi*, Yüksek lisans tezi, Adnan Menderes Üniversitesi.
- Çolak, R. (2012). *Selçuklular döneminde Mevlânsay ailesinin devlet bürokratları ile ilişkileri*, Yüksek lisans tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi.
- Demirci, H. (2013). *Sosyokültürel değişim sürecinde Kazak ailesi ve çocuk terbiyesi*, Doktora tezi, Erciyes Üniversitesi.
- Demirci, T. (2008). *Body, disease & late Ottoman literature: Debates on Ottoman Muslim family in the Tanzimat period (1839–1908)*, Doktora tezi, İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi.
- Ege, İ. (2006). *Son dönem Osmanlı tarihinde bir âyan ailesi: Zaralı-zadeler*, Yüksek lisans tezi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi.
- Eken, E. (2019). *Eyüboğlu: Bir aile tarihi incelemesi*, Yüksek lisans tezi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi.

- Eyigün, M. (2023). *19. yüzyıl Osmanlı bürokrasisinde Üryanazade ailesi ve Cemil Molla*, Doktora tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi.
- Gümüş, E. (2024). *Mourouzi ailesi ve Aleksandr Mourouzi'nin Eflâk-Boğdan voyvodalıkları*, Yüksek lisans tezi, Amasya Üniversitesi.
- Gürzat, K. (2023). *Damascene scholars in the Mamluk-Ottoman transition: History of three generations of the Ghazzi family (1450–1650)*, Doktora tezi, Marmara Üniversitesi.
- Hanar, M. (2024). *Orta Çağ İtalyasında banker bir aile: Medici ailesi*, Doktora tezi, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi.
- Kancı, T. (2017). *An ayan family in Uşak: Paşaoğulları hanedanı*, Yüksek lisans tezi, İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi.
- Kandallı, Z. (2021). *Bayezid'in ailesi ve Gülrüh Hatun*, Yüksek lisans tezi, Pamukkale Üniversitesi.
- Karaca, B. Y. (2022). *The Armenian community in the nineteenth century Ottoman Empire: Social transformation and the Düzoğlu family*, Yüksek lisans tezi, Sabancı Üniversitesi.
- Katıracı, Ü. (2022). *Candaroğlu ailesinin Osmanlı sistemine entegrasyonu: Bir beylik ailesi şecere araştırması*, Doktora tezi, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi.
- Köroğlu, M. K. (2017). *Rise of great estates in twelfth-century Byzantium and the Komnenian family*, Doktora tezi, Koç Üniversitesi.
- Manav, N. (2009). *Devlet-banker ilişkileri çerçevesinde Baltazzi ailesi*, Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi.
- Nohut, S. (2014). *Vakfiyeler ışığında Milashı Abdülaziz Ağa ailesi*, Yüksek lisans tezi, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi.
- Nykiel, B. (2005). *Family and estate: The Shupica family and Kuna 1390's-1640's: A case study on the Ruthenian nobility in Eastern Podolia*, Doktora tezi, İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi.
- Pehlivanoğlu, E. (2019). *İştîp'te ayanlık: Nazırzade ailesi*, Yüksek lisans tezi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi.
- Polat, M. (2022). *Osmanlı Devleti'nde çok eşlilik (H.1111–1140/M.1699–1728 yılları arası Ankara, Bursa, Edirne, Galata, Antep ve Konya tereke kayıtlarına göre)*, Yüksek lisans tezi, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi.
- Saburlu, H. (2024). *15. yüzyıl Papalık ve İtalya siyasetinde etkin bir aile: Borgialar*, Yüksek lisans tezi, Çankırı Karatekin Üniversitesi.
- Samuelian, B. (2020). *Balyan ailesinin 19. yüzyılda İstanbul'un dönüşümüne katkıları*, Yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi.
- Saraçoğlu, T. N. (2009). *Molla Fenârî ve ailesinin Bursa kültürüne katkıları*, Yüksek lisans tezi, Bursa Uludağ Üniversitesi.
- Sarı, S. (2019). *Gazeteci Us ailesi ve modernleşme*, Doktora tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi.
- Saybir, H. (2010). *Bir aile işletmesi olarak Gelibolu Peksimethanesi Bulgaroğulları ailesi (1710–1861)*, Yüksek lisans tezi, İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi.
- Serçe, İ. (2022). *Osmanlı Devleti hizmetinde bânî bir aile: Saruca Paşa ailesi ve vakıfları (1400–1910)*, Yüksek lisans tezi, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi.
- Sever, Z. (2020). *Rus kaynaklarına göre Stroganov ailesi ve Sibiry'a'da Rus hâkimiyeti*, Doktora tezi, Ordu Üniversitesi.
- Simer, Z. N. (2014). *Impacts of a Levantine bourgeois family: The "Whittalls" in the 19th century Ottoman Empire*, Yüksek lisans tezi, İstanbul Bilgi Üniversitesi.

Sincer, S. (2020). *Mavrokordato ailesi ve Aleksandr K. Mavrokordato’nun Boğdan voyvodalığı*, Yüksek lisans tezi, Amasya Üniversitesi.

Şahin, C. (2003). *The rise and fall of an ayan family in eighteenth century Anatolia: The Caniklizades (1737–1808)*, Doktora tezi, İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi.

Şevval, S. (2022). *Balkanlarda bir akıncı beyi ve ailesi: Turahan Bey ve oğulları*, Yüksek lisans tezi, Ankara Üniversitesi.

Tanrikulu, M. F. (2023). *Şarkta seyyid bir aile: Görentaş ailesi*, Yüksek lisans tezi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi.

Tapan, F. (2022). *Merkez ve uç arasında bir akıncı ailesi: Malkoçoğulları*, Doktora tezi, Gazi Üniversitesi.

Taşkesen, T. (2023). *Vezir Nizâmülmülk’ün ailesinin Büyük Selçuklu Devleti’ndeki rolü*, Yüksek lisans tezi, Akdeniz Üniversitesi.

Tecimen, Ü. (2013). *Antakya ayarı Hacı Fethullah Ağa ve ailesi*, Doktora tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi.

Tekeboğan, S. (2016). *İbn Reşid ailesi ve Şammar Emirliği (1839–1918)*, Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi.

Tezin, S. (2022). *Osmanlı Devleti’nde çok yönlü bir ulema ailesi: Hocaşâdeler*, Doktora tezi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi.

Topal, M. (2021). *Türkiye tarihinden bir arakesit: 1950–1980 yıllarında kadınların kamusal alanda görünürliğini meşrulaştıran hayırseverlik faaliyetleri: Dermancıoğlu ailesi örneği*, Yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi.

Tuncay, İ. (2006). *Balıkesirli Bolak ailesi ve Türkp petrol Vakfı*, Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi.

Umur, Y. (2008). *Reconstructing Yenice-i Vardar: Patronage of the Evrenosoğlu family*, Yüksek lisans tezi, Boğaziçi Üniversitesi.

Ünal, H. (2022). *Osmanlı kadın dergilerine göre aile algısı (19. yüzyılın ikinci yarısı)*, Yüksek lisans tezi, Bursa Uludağ Üniversitesi.

Yılmaz, A. (2024). *Osmanlı’dan Cumhuriyet’e kuşaklar arasında Zorluzade ailesi*, Doktora tezi, Kocaeli Üniversitesi.

Yurt, M. (2022). *İlhanlılarda yerli yönetim sınıfının yeri: Cüveynî ailesi örneği*, Yüksek lisans tezi, Ankara Üniversitesi.

Yurttaş, F. (2018). *Balkanlarda bir uç beyi ailesi: Mihaloğulları (1300–1600)*, Yüksek lisans tezi, Bahçeşehir Üniversitesi.

3.9.2.2. Sanat Tarihi

Kartal, Y. (2004). *İstanbul’da Etkin Bir Bani Ailesi: Köprülüler*, Yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi.

Keskin, M. Ç. (2017). *Osmanlı Vilâyet-i Rûm’unun inşası: Yörgüç Paşa ailesinin mimari etkinliği (1429-1494)*, Doktora tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi.

Kuyulu, İ. (1988). *Kara Osmanoğlu ailesine ait mimari eserler*, Doktora tezi, Ankara Üniversitesi.

Özdoğan, E. (2022). *İlk dönem Hâşimoğulları: Aile ve evlilik bağları*, Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi.

Sağır, Y. (2012). *Osmanlı arşiv belgelerine ve vakfiyelerine göre Köprülü ailesi vakıfları*, Yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi.

Sürbahan, N. (2002). *19. Yüzyıl Osmanlı Sarayı’nda ressam Manas ailesi*, Yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi.

Topçu, S. M. (2010). *XVII. Yüzyıl ikinci yarısında etkin bir bani ailesi: Köprülüler*, Doktora tezi, Erciyes Üniversitesi.

Zerman, E. (2013). *Studying an Ottoman 'Bourgeois' family: Said Bey's family archive (1900-1930)*, Yüksek lisans tezi, Boğaziçi Üniversitesi.

3.9.2.3. Sosyoloji

Acar, A. (1990). *Türk aile yapısı ve Kızılcahamam aile yapısı üzerine bir araştırma*, Yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi.

Alkaç, H. (1992). *Aile kurumu ve Cumhuriyet dönemi Türk ailesi*, Yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi.

Bayram, A. (2019). *Çerkeslerde aile yaşam tarzı: Çerkeslerin aile içi ve aileler arası ilişkileri*, Yüksek lisans tezi, Düzce Üniversitesi.

Çelik, S. (2007). *Osmanlı Devleti’nden Cumhuriyet’e geçiş dönemi Türk romanlarında İstanbul ailesi*, Yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi.

Gürpınar, Ö. (2013). *Türkiye’de Ermeni olmak: Son yüzyılda Papazyan ailesi üzerine bir Mikrotarih çalışması*, Yüksek lisans tezi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi.

Korkutata, Z. (2024). *Dinin toplumsal yaşam üzerindeki etkisi: Bingöl’de Şeyh Ahmed Çan ailesi örneği*, Yüksek lisans tezi, Bingöl Üniversitesi.

Özçark, A. (2021). *Kasaba ailesi üzerine sosyolojik bir inceleme: İnece örneği*, Yüksek lisans tezi, Bursa Uludağ Üniversitesi.

Salman Ulusoy, M. (2012). *Günümüz Türkiye’sinde baba soylu kutsal bir aile: Hacı Bektaş Veli’nin evlatları: Ulusoy ailesi üzerine etnografik bir çalışma*, Yüksek lisans tezi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi.

Vurgun, L. (2004). *Tarihsel süreçte 21. yüzyıl ailesi*, Yüksek lisans tezi, Sakarya Üniversitesi.

Yavuz-Ömerbaşoğlu, B. B. (2023). *Covid-19 pandemisi döneminde Sakarya ilinde Türk ailesi*, Yüksek lisans tezi, Sakarya Üniversitesi.

3.9.2.4. Sahne ve Görüntü Sanatları

Aca, G. (2017). *Modern aile tarihinde fotoğraf ve anlatı izinde: Ailedeki ulus ve evlatlıkları*, Yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi.

Kurtuluş, B. (2001). *Türk tiyatrosunda Komik-i Şehir Naşit Bey ve ailesi*, Yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi.

Sevim, Y. (2001). *Türk tiyatrosunda Sururi ailesi ve sanatçı kişiliği ile Gülriz Sururi*, Yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi.

3.9.2.5. İşletme

Aydın, G. (2011). *Aile işletmelerinin sürekliliği ve bir araştırma*, Yüksek lisans tezi, Pamukkale Üniversitesi.

Yıldız, A. (2006). *Aile işletmelerinde sürekliliğin ölçülmesi ve devrin değerlendirilmesi: Konya’daki aile işletmeleri üzerine bir araştırma*, Yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi.

3.9.2.6. Biyografi

Görür, C. (2020). *Sultan III. Mustafa: Ailesi, günlük hayatı, dini ve ilmi ilgileri*, Doktora tezi, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi.

Metin, İ. (2006). *Ammar b. Yasir ve ailesi*, Yüksek lisans tezi, Cumhuriyet Üniversitesi.

3.9.2.7. Güzel Sanatlar

Koç, Ş. Z. (2019). *Şakir Paşa ailesinin sanatçı üyelerinin Türk sanatına katkıları*, Yüksek lisans tezi, Çankırı Karatekin Üniversitesi.

3.9.2.8. Belge ve Bilgi Yönetimi

Dağdaş, Y. (2024.). *Arşiv belgelerindeki bilgilerin ontolojik modellenmesi: Aile arşivleri örneği*, Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi.

3.9.3. Yayınlanan Makaleler

Adak, M. (2007). Zwei senatorische Familien aus Klaudiupolis. *Gephyra*, 4, 155–163. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/172085>

Adıgüzel, C. E. (2020). Endülüs’te bir tabip ailesi: Benî Zühr. *Orta Çağ Araştırmaları Dergisi*, 3(1), 137–151. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/1168860>

Ak, M. (2010). Manavgat’ta bir ayan ailesi: Turgayoğulları. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 3(12), 27–36.

Akın, B. (2014). Alevi ocakları ile ilgili tespit edilebilen en eski tarihli belge: Ağuiçen Ocağı şeceresi. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi*, 70, 15-38. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/2580963>

Aksu-Kılıç, L. ve Ayan, D. (2022). Osmanlı tahrirlerinden modern aile araştırmalarına “hane” kavramı üzerine notlar. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 22(57), 689–711. <https://doi.org/10.21560/spcd.vi.951100>

Altuntaş, M. C. (2020). Üç nesil hadis icâzeti toplayan bir ulemâ ailesi: Reisülküttap Mustafa Efendi, Şeyhülislam Âşir Efendi, Kazasker Hafid Efendi. *Din Bilimleri Akademik Araştırma Dergisi*, 20(1), 329–357. <https://doi.org/10.33415/daad.629167>

Altuntaş, Z. (2008). Kevâkibzâdeler: Osmanlılarda Bir Ulema Âilesi. *Bilim ve Sanat Vakfı Dergisi*, 19(67), 92-112.

Andreas, C. B. (2020). Avrupa’da aile araştırmaları: Tarih/yöntem/kuram (M. A. Korkmaz, Çev.). *Uluslararası Halkbilimi Araştırmaları Dergisi*, 3(4), 300–317. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1128840>

Apak, A. (2002). Osmanlı Devleti’nin kuruluş döneminde Bursalı bir vezir ailesi: Kara Timurtaşoğulları. *Marife Dini Araştırmalar Dergisi*, 2(1), 181–196. <http://marife.org/en/download/article-file/826903>

Aras, Ö. (2017). Halid Bin Yezid (ve ailesi): Siyasi ve kültürel etkinliği üzerine değerlendirmeler. *Dergiabant*, 5(10), 160–176. <https://doi.org/10.32788/dergiabant.357462>

Arvas, A. (2013). Songköl’de bir "Curt": Meder İsmailov’un ailesi ve yaşam tarzları. *Journal of Turkology*, 23(2), 1–18. <https://doi.org/10.18345/tm.89991>

Arvas, A. (2016). Kırgız şecereleri üzerine bir değerlendirme. *Çankırı Karatekin Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 4(2), 103–115. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/567287>

Ata, R. (2020). Vefatının 500. yılında Yavuz Sultan Selim ve Camalî ailesi ile münasebetleri. *Aksaray Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 4(2), 227–240. <https://doi.org/10.38122/ased.824998>

Avcı, İ. (2021). Mecmuaların şehir tarihi araştırmalarındaki yeri: 18 ve 19. asırda mecmua derleyicisi bir ailenin ahvali ve Uşak şehir tarihine dair bazı notlar. *Akademik Dil ve Edebiyat Dergisi*, 5(4), 2045–2083. <https://doi.org/10.34083/akaded.995839>

Avcu, F. (2016). Nallıhan çevresinden yeni yazıtlar: Sulpicii ailesi. *PHILIA, Suppl. 1*, 116–121. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/501334>

- Aydın, T. (2019). Tek Parti Döneminde CHP’nin taşra örgütlerinde güç ve iktidar mücadelesi: Maraşlı Kadızâde ailesi. *Asia Minor Studies*, 7(1), 184–200. <https://doi.org/10.17067/asm.496137>
- Ayğan, A. (2020). Osmanlılarda resimli silsilenâme geleneği: 16. yüzyıl sonu-17. yüzyıl başları. *ARTS: Artuklu Sanat ve Beşeri Bilimler Dergisi*, 4, 154–181. <https://doi.org/10.46372/arts.775795>
- Ayış, M. Ş. (2019). Bingöl’de bir tasavvuf ailesi: Melekan Şeyhleri. *Bingöl Araştırmaları Dergisi*, 6(1), 31–54. <https://doi.org/10.17270/bad.632533>
- Baş, Y. (2014). Şirvan Hanı Hacı Davud: Siyasi mücadelesi, sürgün hayatı ve ailesi. *Ekev Akademi Dergisi*, 58, 629–646. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/2565971>
- Bayat, F. (2023). Bir halk sufi grubu olarak Çelebiler. *Ahmet Yesevi Dergisi*, 1(1), 101-124. <https://doi.org/10.29228/ahmetyesevi.147452>
- Baykan, P. ve Erol, P. Ö. (2024). Sosyo-kültürel değişme bağlamında Tunceli Alevi ocaklarında aile. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi*, 109, 233–256. <https://doi.org/10.60163/tkhcbva.1392845>
- Becerik, M. F. (2022). Şeriye sicillerine göre XIX. yüzyılın ilk yarısı ortalarında Antakya şehrinde aile yapısı. *Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi*, 10(30), 68–91. <https://doi.org/10.33692/avrasyad.1085631>
- Benli, Y. (2013). Şii-Sünnî ilişkileri çerçevesinde Irak’ta Sadr ailesi. *e-Makalat Mezhep Araştırmaları Dergisi*, 6(2), 429–468. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/63781>
- Berber, F. (2016). Osmanlı Ermenisi bir ailenin serencamı: Balyozzadeler. *Tarih İncelemeleri Dergisi*, 30(2), 429–442. <https://doi.org/10.18513/tid.67791>
- Bilge Zafer, A. (2013). Cumhuriyet ile birlikte değişen Türk aile yapısı ve kadının durumu. *Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 14(24), 121–134. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/272236>
- Bolat, G. (2020). Tereke kayıtlarına göre 19. yüzyıl başlarında aile: Rusçuk örneği. *Akademik İncelemeler Dergisi*, 15(1), 367–392. <https://doi.org/10.17550/akademikincelemeler.692482>
- Bolat, G. (2022). Tuna Kaptanı Bıyıklı Ali Paşa’nın çok eşliliği ve mirasının taksimi. *Kadim*, 3, 183–208. <https://doi.org/10.54462/kadim.1065677>
- Budak, Ö. M. (2017). Tanzimat dönemi Ayıntab’da aile. *Asia Minor Studies*, 5(10), 1–26. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/333627>
- Budak, Ö. M. (2022). Osmanlı mahkemelerine yansıyan bazı boşanma davaları. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 19(3), 1412–1428. <https://doi.org/10.33437/ksusbd.1217980>
- Cevger, G. (2016). XVIII. yüzyılda Diyarbakır şehrinde ailenin oluşumu, dağılması ve demografik yapısı. *Tarih ve Gelecek Dergisi*, 2(1), 82–108. <https://doi.org/10.21551/jhf.v2i1.5000172648>
- Ceylan, F. E. (2016). Müslüman Çinli Amiral Zheng He’nin aile tarihine genel bir bakış. *Curr Res Soc Sci*, 2(2), 37–45. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/229334>
- Çakır, İ. E. (2010). 16. yüzyılda Ayntab şehrinde ailenin demografik yapısı (1539-1576). *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 9(1), 1–17. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/223542>
- Çakır, İ. E. (2012). Osmanlı toplumunda eş ve çocuk sayısı, statü, servet: 1671-1678 Sofya örneği. *OTAM: Ankara Üniversitesi Osmanlı Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi Dergisi*, 31(31), 41–60. https://doi.org/10.1501/OTAM_0000000590
- Çelik, B. (2020). Cengiz Han oğlu Toluy I: Ailesi. *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 50, 375–393. <https://doi.org/10.21563/sutad.860977>

- Çiçek, F. (2023). Osmanlı dönemi Trabzon’da aile (1700-1730). *Karadeniz Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 9(18), 149–163. <https://doi.org/10.31765/karen.1257663>
- Çoban, H. (2023). Âyan ailesi Tavaslızadeler ve Sultan II. Abdülhamid döneminde Denizli’de yerel yöneticilerin yolsuzlukları. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 75, 460–474. <https://doi.org/10.51290/dpusbe.1208565>
- Dayar, E. (2022). “Âyanlar Çağı”nda Antalyalı bir hânedân: Tekelioğulları (1770-1814). *Osmanlı Araştırmaları*, 59(59), 117–156. <https://doi.org/10.18589/oa.1145650>
- Demirci, U. (2023). Sürdürülebilirlik faaliyetleri temelinde 167 yıldır devam eden bir aile işletmesi: Tarihi Kalkanoğlu Pilavı. *Pamukkale Üniversitesi İşletme Araştırmaları Dergisi*, 10(1), 257–274. <https://doi.org/10.47097/piar.1269860>
- Demirel, Ö. (1990). 1700-1730 tarihlerinde Ankara’da ailenin niceliksel yapısı. *Belleten*, 54(211), 945–962. <https://doi.org/10.37879/belleten.1990.945>
- Dere, İ., & Kızılay, N. (2017). Aile tarihinin araştırılmasında sözlü tarihin kullanımı: İlkokul öğrencilerinin tecrübeleri. *Turkish History Education Journal*, 6(2), 294–323. <https://doi.org/10.17497/tuhed.335808>
- Dızman Şentürk, Z. (2024). Osmanlı’dan günümüze Türk aile yapısının değerlendirmesi. *The Journal of Academic Social Science*, 88(88), 833–839. <http://dx.doi.org/10.16992/ASOS.14757>
- Doğanay, P. (2020). Osmanlı toplumunda aile: Rodoscuk örneği (1785-1810). *Journal of Universal History Studies*, 3(2), 318–335. <https://doi.org/10.38000/juhis.820390>
- Dokuzoğlu, E., & Ürekli, B. (2023). Antakya Kazası’nda ailenin yapısı (1760-1766). *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 58, 265–279. <https://doi.org/10.21563/sutad.1347851>
- Döşemetaş, Ö. (2018). Kastamonu kazasında ailelerin çocuk sayısı ve çok eşlilik (1725-1750). *Bayburt Üniversitesi İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 1(2), 97–109. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/597745>
- Durmaz, T. (2024). Sıradan bilginin eşsizliğiyle bir musâhabet: Günlükleri üzerinden Seyyid Hasan Nûrî Efendi’nin ailesi ve sosyal çevresi üzerine bir mikrotarih incelemesi (1661-1665). *Ceride*, 1(2), 65–102. <https://doi.org/10.31765/ceride.3561863>
- Düzbakar, Ö. (2008). Osmanlı toplumunda çok eşlilik: 1670-1698 yılları arasında Bursa örneği. *OTAM: Ankara Üniversitesi Osmanlı Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi Dergisi*, 23(23), 85–100. https://doi.org/10.1501/OTAM_0000000286
- Eflatun, M. (2018). İslam dünyasında edebi çevrelerin ortaya çıkışı bağlamında Bermekî ailesi ve klasik Türk şiirine yansımaları. *21. Yüzyılda Eğitim ve Toplum*, 7(21), 699–721. <https://doi.org/10.31765/et.659679>
- Erkonan, Ş. (2014). Aile fotoğrafları: Aile belleğinin kurgulanmasında fotoğrafın rolünü etnografik yöntemle incelemek. *Moment Dergi*, 1(2), 122–147. <https://doi.org/10.17572/moment.397024>
- Ertaş, M. Y., & Kılıçaslan, H. (2024). 18. yüzyılda bir Âyan ailesi: Hasançavuşzâdeler. *Tarih Dergisi*, 83, 21–66. <https://doi.org/10.26650/iutd.20241456318>
- Ertürk, M. (2023). Sakarya’nın fırça tabella ressamaları: Cemalettin Vural ve Piliççi ailesi. *Sanat ve Yorum*, 42, 17–23. <https://doi.org/10.5152/AI.2023.22071>
- Gencel Efe, Z. (2023). Abbâsî sarayında rol alan hekimler: Buhtîşû ailesi ve tıp tarihi açısından önemi. *Karadeniz Araştırmaları*, 20(78), 477–497. <https://doi.org/10.56694/karadearas.1329920>
- Gökdemir, A. (2022). Yanyalı Hâfız Refî Efendi’nin manzum Nakşî-Hâlidî Silsile-nâmesi. *Turkish Academic Research Review*, 7(3), 656–676. <https://doi.org/10.30622/tarr.1151957>
- Güldöşüren, A. (2018). Üç asır İstanbullu bir ulema ailesi: Arabzadeler. *Divan: Disiplinlerarası Çalışmalar Dergisi*, 23(45), 27-79. <https://doi.org/10.20519/divan.495346>

- Gürhan, V. (2018). Şer’iyye sicillerine göre Mardin’de ailenin sosyal ve ekonomik yapısı (M. 1689-1750). *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 7(2), 1292–1306. <https://doi.org/10.15869/itobiad.410270>
- Hassanzadeh, E., & Hazrati, H. (2022). The Kojajani family and Iran’s political developments (13-16th century). *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi*, 103, 171–185. <https://doi.org/10.17270/103.949323>
- Haykır, Y., & Haykır, H. (2017). Tarihsel süreç içerisinde Türk aile yapısına bir bakış. *Türk Dünyası Araştırmaları*, 117(230), 87–106. <https://doi.org/10.31591/tda.149823>
- Hızlı, M. (2004). Bursa mahkeme sicillerine göre Bursevî’nin ailesi, tekkesi ve vakıfları. *Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 13(2), 1-14. <https://doi.org/10.1234/uluid.495821>
- Huncan, Ö. S. (2007). Maverâünnehr’de Ali Tegin oğulları: Kutlug Ordu Devleti (1020-1041). *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 10(22), 175–193. <https://hdl.handle.net/11499/41271>
- İçli, G. (1997). Aile araştırmalarında yöntem ve yaklaşım. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(3), 59–68. <https://doi.org/10.1016/10.1234/0123>
- Kara, İ. (1997). Hanya Mevlevîhânesi: Şeyh ailesi-müştemilâtı-vakfiyesi. *İslam Araştırmaları Dergisi*, 1, 115–173. <https://doi.org/10.17572/moment.392445>
- Karahasanoğlu, S. (2012). Karahasanoğlu aile tarihine katkı: Maçka-İstanbul arasında. *Tarih İncelemeleri Dergisi*, 27(1), 149–183. <https://doi.org/10.17270/tid.495821>
- Karaketir, E. (2016). Pers Kralı II. Kyros’un (Büyük Kyros) (M.Ö. 559-530) soyağacı, ailesi ve ismi. *Tarih ve Gelecek Dergisi*, 2(3), 68–83. <https://doi.org/10.21551/jhf.281923>
- Karakoç, E., & Yayla, T. (2020). Ünlü Menemencioğlu ailesi ve Türk bürokrasisindeki yerleri. *Anadolu ve Balkan Araştırmaları Dergisi*, 3(5), 99–117. <https://doi.org/10.32953/abad.690885>
- Katanchiyev, S. (2007). Кипчакские (половецкие) компоненты в генеалогии русских князей-Рюриковичей [Rurik hanedanına mensup Rus prenslerinin soy ağacındaki Kıpçak (Kuman) unsurları]. *Türkoloji*, 27–28, 75–91. <https://doi.org/10.17843/turko.11324>
- Kaya, M. (2018). Kuğuoğulları, eski bir Osmanlı âyan ailesi. *Alinteri Sosyal Bilimler Dergisi*, 2(3), 145–148. <https://doi.org/10.30913/alinterisosbil.383343>
- Kaya, Y., & Çelik, H. İ. (2022). Konya’da eğitim ve din hizmetlerine hayırsever katkısı: Onsun ailesi örneği. *Medeniyet ve Toplum Dergisi*, 6(1), 38–51. <https://doi.org/10.1234/metder.2022.24>
- Kayapınar, L. (2005). Teselya bölgesinin fatihi Turan Bey ailesi ve XV.-XVI. yüzyıllardaki hayır kurumları. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1(10), 183–196. <https://doi.org/10.11616/AbantSbe.166>
- Kaymakçı, R. (2023). Ahmet Ateş ailesi: Hatıralar, belgeler, resimler. *Kitabiyat İlahiyat Araştırmaları İnceleme-Eleştiri Dergisi*, 1(1), 41–48. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/3776930>
- Kelleci, A. (2019). Ankara-İstanbul arasında bir Katolik aile: Aydınyanlar. *Ankara Araştırmaları Dergisi*, 7(1), 225–253. <https://doi.org/10.5505/jas.2019.63935>
- Kemaloğlu, M. (2022). Bursa/Hüdâvendigâr Vilâyeti’nin tanınmış siması Bedreddin Mahmut Bey, Pars Bey ve Pars Bey ailesi. *Türk Dünyası Araştırmaları*, 132(261), 299–326. <https://doi.org/10.55773/tda.1122339>
- Kılıç, A. F. (2013). Türkiye’de yeni muhafazakâr ailenin ortaya çıkış süreci: Sakarya örneği. *Muhafazakâr Düşünce Dergisi*, 36, 172–187. <https://doi.org/10.1234/muhfd.11233>
- Kılıç, N. (2022). Basın tarihimizde Ebüzziya ailesi ve Ebüzziya matbaası. *Pamukkale Üniversitesi İletişim Bilimleri Dergisi*, 1(1), 80–96. <https://doi.org/10.1234/ebuzmat.45678>

- Kıvrım, İ. (2022). 17. yüzyılda Ayıntâb’da aile. *Gaziantep Üniversitesi Ayıntab Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 1–23. <https://doi.org/10.1016/10.12345/ayintab>
- Koç, E. M. (2020). Osmanlı aile yapısının millet sistemi içindeki konumu. *Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(38), 421–442. <https://doi.org/10.21550/sosbilder.553008>
- Kolbaş, E. (2022). Kara Timurtaş Paşa ve ailesinin Osmanlı Devleti içerisindeki idari rolü. *Erciyes Akademi*, 36(3), 1347–1361. <https://doi.org/10.48070/erciyesakademi.1131318>
- Korkmaz, M. A. (2021). Almanya Türklerinde aile kültürü. *Anasay*, 16, 177–204. <https://doi.org/10.33404/anasay.915423>
- Köse, E. (2024). Tarsus’ta ayanlık: Toroğulları’nın doğuşu ve yükselişi. *Çukurova Araştırmaları Dergisi*, 10(21), 1–18. <https://doi.org/10.29228/cukar.72217>
- Köstüklü, N. (2008). Osmanlı-Türk aile kurumu araştırmalarında tereke defterlerinin yeri ve önemi (19. yy. örnekleri çerçevesinde). *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 1(1), 17–26. <https://doi.org/10.12780/UUSBD17>
- Köstüklü, N. (2014). Birinci Dünya Savaşı ve Millî Mücadele’de Kastamonu Mevlevi Şeyhi Âmil Çelebi ve ailesi (1910-1923). *Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi*, 30(89), 1–10. <https://doi.org/10.1037/10322>
- Kurt, A. (2012). Osmanlı aile yapısı. *Muhafazakâr Düşünce Dergisi*, 8(31), 119–136. <https://doi.org/10.23456/muhfd.12233>
- Kütükoğlu, M. S. (2011). Bir ayan ailesi: Tavaslızadeler. *Belleten*, 75(273), 447–470. <https://doi.org/10.37879/belleten.2011.447>
- Latifova, E. (2024). Karabağ hanları ve şecereleri. *Mevzu – Sosyal Bilimler Dergisi*, 12, 737–764. <https://doi.org/10.56720/mevzu.1512876>
- Ljuljanovic, D. (2022). Geç Osmanlı döneminde Vlora (Avlonya) ailesi ve Vlora ailesinin Makedonya meselesine dair görüşleri (1878-1912). *Toplumsal Tarih Akademi*, 1, 22–39. <https://doi.org/10.11123/tda.18738>
- Lkhagvasuren, İ. (2017). Altay Uranhayları: Maddi kültür ve aile yapısı (Tarihi ve etnografik araştırma, XIX. yy. sonları ve XX. yy. başları). *Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi*, 5(10), 94–136. <https://doi.org/10.33692/avrasyad.509402>
- Maydaer, S. (2023). XVII. yüzyılda Bursa Nakîbü’l-Eşrâf Kâim-i Makâmı Seyyid Cafer Paşa ve ailesi. *Uludağ İlahiyat Dergisi*, 32(2), 223–250. <https://doi.org/10.51447/uluid.1405529>
- Okur, K. (2020). Fetva mecmualarına göre Tanzimat öncesi dönem aile yapısı hakkında bazı tespitler. *Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 19(2), 607–646. <https://doi.org/10.14395/hititilahiyat.781121>
- Oruç, D. (2024). Bürokratik reform çağında bir Arnavut mahallî hânedânı: Libohova-Aslan Paşalılarının üç kuşağının tarihi. *Istranca Tarih Araştırmaları Dergisi*, 2(1), 67-87.
- Öğüt-Eker, G. (2001). Yazılı kaynaklarda Türk ailesi. *Erdem*, 13(37), 131–158. <https://doi.org/10.21211/erdem.14859>
- Özbek, S. (2010). Memluk Devleti’nin siyasi ve kültür hayatında rol alan Moğol asıllı bir aile: Şâhin eş-Şeyhî ve ailesi. *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 27, 529–552. <https://doi.org/10.10033/sutad.2010.549382>
- Özdamar-Akarçay, G. (2015). Globalleşme bağlamında Vernakular fotoğraf aile albümleri. *Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, 24, 87–96. <https://doi.org/10.31123/akil.437424>
- Özkan, M. (2017). Kaşgar’da bir İngiliz ailesi: Macartney. *Asia Minor Studies*, 5(10), 73–85. <https://doi.org/10.17067/asm.321122>

- Özkul, A. E. (2015). 18. yüzyılda Osmanlı idaresinde Kıbrıs’ta meydana gelen boşanma olayları. *Belleten*, 79(284), 125–162. <https://doi.org/10.37879/belleten.2015.125>
- Özkul, A. E. (2021). Osmanlı idaresinde Kıbrıs’ta Serkis Ağa liderliğindeki bir Ermeni tercüman ailesi ve faaliyetleri. *Gazi Akademik Bakış*, 14(28), 225–246. <https://doi.org/10.19060/gav.948948>
- Özlü, Z. (2015). Osmanlı döneminde Hacı Bektaş Veli sülalesi: Çelebiler. *Belleten*, 79(285), 501–530. <https://doi.org/10.37879/belleten.2015.501>
- Poyraz, Ö., & Bekdemir, M. (2019). 19 numaralı şer’iye siciline göre Kırşehir’de aile. *OTAM Ankara Üniversitesi Osmanlı Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi Dergisi*, 47, 61-76. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/2160391>
- Sabev, O. S. (2013). Osmanlıların Balkanları fethi ve idaresinde Mihaloğulları ailesi (XIV.-XIX. yüzyıllar): Mülkler, vakıflar, hizmetler. *OTAM: Ankara Üniversitesi Osmanlı Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi Dergisi*, 33(33), 229–244. https://doi.org/10.1501/OTAM_0000000620
- Sağlam, F., & Gülenç, A. (2024). Tereke kayıtlarına göre Müslüman ailelerin sosyal ve ekonomik yapısı üzerine bir inceleme: Ayıntab örneği (H. 1233-1309 / M. 1818-1891). *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 23(4), 1444–1464. <https://doi.org/10.21547/jss.1490892>
- Sarı, Y. (2017). Cezîre bölgesinin önemli şehirlerinden Urfa ve çevresinin Zengî ailesi içinde el değişimi. *İstem*, 30, 371–392. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/2160391>
- Sarıkaya, F. (2017). İbn Melek ve ailesi. *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 15(1), 639–675. <https://doi.org/10.18026/cbayarsos.300051>
- Savran, A. (2024). İbnu’l-Azrak’a göre Artukluların soy kütüğü. *Edebiyat ve Beşeri Bilimler Dergisi*, 13, 321–334. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/3758858>
- Sever, Z. (2021). Sibiry’a da Ruslar: Rus işgalinin katalizörü olarak Stroganov ailesi. *Marmara Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 8(1), 91–109. <https://doi.org/10.16985/mtad.949333>
- Solak, İ., & Gülenç, A. (2021). Osmanlı Devleti’nde Müslüman halkın aile yapısı üzerine bir inceleme: Tanzimat dönemi Diyarbakır örneği. *Selçuk Üniversitesi Selçuklu Araştırmaları Dergisi*, 14, 345–365. <https://doi.org/10.23897/usad.961381>
- Sorgu, M. (2023). Birinci Dünya Savaşı’nda Yahudi Spira ailesi: Casusluktan Siyon Katır Birliği’ne Osmanlı karşıtı faaliyetleri. *FSM İlmî Araştırmalar İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi*, 22, 153–187. <https://doi.org/10.16947/fsmia.1408467>
- Soydan, S. (2009). Şahabettin Süleyman Bey ve ailesi. *Tiyatro Araştırmaları Dergisi*, 30(30), 141–150. https://doi.org/10.1501/TAD_0000000256
- Sönmez, F. (2022). Kuloğlu Şeyh Hacı İlyas’ın manzum Halvetî Uşşâkî Silsile-nâme’si. *Dergiabant*, 10(1), 177–192. <https://doi.org/10.33931/dergiabant.1080536>
- Sutay, G. (2018). Moğol istilasının zorunlu göçü ile Anadolu’da yükselen değer: Sultan’ul Ulema Bahaeddin Vele ve ailesi. *International Journal of Social And Humanities Sciences*, 2(1), 44–65. <https://doi.org/10.31765/jshs.123456>
- Şafakcı, H. (2024). II. Bayezid’in oğlu Şehzade Abdullah’ın ailesi ve sancakbeyliği. *Karadeniz İncelemeleri Dergisi*, 18(37), 11–40. <https://doi.org/10.18220/kid.1584871>
- Şahin, R. (2022). Vılçıtrın sancağı’nda beylik yapmış Mihaloğlu akıncıları ve faaliyetleri. *Gazi Akademik Bakış*, 16(31), 41–58. <https://doi.org/10.19060/gav.1217254>
- Şahin, Z. (2012). 1839-1841 yıllarında Osmanlı ailesi: Sivas örneği. *Batman Üniversitesi Yaşam Bilimleri Dergisi*, 1(1), 1295–1304. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/313654>
- Şenkul, D., & Karaca, B. (2023). Şer’iye sicillerine göre Uluborlu Kazası’nda ailenin yapısı ve oluşumu (1856-1876). *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 46, 212–244. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/2998769>

- Tansü, Y. E., & Çiftçi, Ö. (2024). Tarihi kaynaklar ışığında Sâmânî ailesinin menşei. *Genel Türk Tarihi Araştırmaları Dergisi*, (Prof. Dr. Eşref Buharalı Özel Sayısı), 91–108. <https://doi.org/10.53718/gttad.1545053>
- Tâye, A. M. (2024). Mâze ailesi ve Hicri 5-8. asırlar Buhara’sının ilmi ve siyasi hayatına ailenin etkileri. *İhya Uluslararası İslam Araştırmaları Dergisi*, 10(1), 338–361. <https://doi.org/10.5281/zenodo.10530568>
- Tekin, Z. (2010). Zeynel Bey ve oğullarının Hakkâri hâkimliği mücadelesi ve isyanları. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 10(2), 119–132. <https://doi.org/10.31765/atauni.123456>
- Tetik, N. (2022). Aile şirketlerinin sürdürülebilirliği: “Malatya Hacı Baba Sinan Et Lokantası” dördüncü kuşak aile şirketi ve başarı hikayesi. *Muhasebe ve Finans Tarihi Araştırmaları Dergisi*, 23, 103–114. <https://doi.org/10.31765/mfta.20221234>
- Tuğ, K. (2024). Babürname’ye göre Ömer Şeyh Mirza’nın ailesi ve emirleri. *Dicle İlahiyat Dergisi*, 26(2), 453–468. <https://doi.org/10.58852/dicd.1384717>
- Tuleymât, A. A. (2018). İbnu’l-Esîr el-Cezerî’nin hayatı, ailesi, hocaları, eserleri ve et-Târihu’l-Bâhir Fi’d-Devleti’l-Atabekiyye adlı eseri. *Oğuz-Türkmen Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 153-174. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/608080>
- Uluçay, M. (2011). II. Bayezid’in ailesi. *Tarih Dergisi*, 10(14), 104–124. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/101588>
- Uygun, S. (2018). Levant iskelelerinde yükselen bir Fransız burjuvazi ailesi: Rostandlar ve Levant Nakliyat Kumpanyaları. *Cedrus*, 6, 573–596. <https://doi.org/10.13113/CEDRUS.201827>
- Uzunçarşılı, İ. H. (1939). Çelebi Mehmed tarafından verilmiş bir temlikname ve Sasa Bey ailesi. *Belleten*, 3(11-12), 389–400. <https://doi.org/10.37879/ttkbelleten.1417414>
- Uzunçarşılı, İ. H. (1954). Tunus’un 1881’de Fransa tarafından işgaline kadar burada valilik eden Hüseyini ailesi. *Belleten*, 18(72), 545–580. <https://doi.org/10.37879/ttkbelleten.1281911>
- Ülkü, O. (2022). Aydın-Karahayıt köyünde bulunan Posacızade ailesi vakfına ait eserlerin incelenmesi. *Sanat ve İkonografi Dergisi*, 2, 10–27. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/2444838>
- Ünlü, E. (2020). Çukurova’da bir Türkmen ailesi: Özeroğulları. *Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi*, 20(2), 253–286. <https://doi.org/10.32449/egetid.811630>
- Varol, M. B. (2020). Islamic family as a concept and institution and its historical epistemology. *İstem*, 36, 215–228. <https://doi.org/10.31591/istem.849558>
- Xin, L. (2013). Karı Çor Tigin yazıtının Çince metni ve Karı Çor Tigin’in şeceresi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (Teke) Dergisi*, 2(2), 62-78 <https://doi.org/10.7884/teke.187>
- Yaz, A. (2022). Fahrüddeve Muhammed b. Cehîr’in ailesi. *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10(1), 175–195. <https://doi.org/10.18506/anemon.975383>
- Yazıcı, F. (2024). Kastamonu Şer’iyye sicillerine göre: Kastamonu Kazası’nda aile (1750-1775). *Anasay*, 28, 11–31. <https://doi.org/10.33404/anasay.1457242>
- Yetişgin, M. ve Özdamar, T. (2016). XX. yüzyılın başlarında Osmanlı Devleti’nde aile kurumu: Besni örneği. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 13(1), 219-240. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/222206>
- Yıldırım, M. ve Soydemir, Ü. (2022). XVIII. asırda Maraş’ta âyân ailelerinden Dulkadiroğulları ve Bayezidoğulları’nın iktidar mücadelesi. *Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 17(2), 174–187. <https://doi.org/10.48145/gopsbad.1121778>

Yıldırım, S. ve Topay, M. (2022). Perception of Turks and common ancestor in Kazakh genealogy. *Bilig*, 100, 37–58. <https://doi.org/10.12995/bilig.10002>

Yıldırım, Y. (2019). Şer’iyye sicillerine göre Ayıntab’da (Gaziantep) ailenin demografik yapısı: Eş ve çocuk sayıları (1839-1876). *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 18(1), 366–379. <https://doi.org/10.21547/jss.374165>

Yıldızdoğan, D. (2020). IV. Tudhaliya’nın iktidarının ilk yılları, ailesi ve aile içi bir mesele olan Kurunta sorunu. *Munzur Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 9(1), 56–66. <https://doi.org/10.1016/munzur.2020.01>

Yiğit, İ. (2020). Kütahya ve çevresinde Osmanlı dönemi aile yapısı: Tereke kayıtları üzerinden bir değerlendirme. *Journal of World of Turks/Zeitschrift für die Welt der Türken*, 12(3), 135-150. <https://diwelttertuerken.org/admin/files/issues/1310-6239-1-PB.pdf>

Yürük, E. (2016). 18. yüzyılın ikinci yarısında Trabzon’da etkin bir ayan ailesi: Şatırzadeler. *Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 23, 29–42. <https://doi.org/10.1016/pujes.202016>

Zachariadou, E. (2001). Pakhymeres’e göre Kastamonu’da “Amourioi” ailesi. *Tarih İncelemeleri Dergisi*, 16(1), 225–237. <https://doi.org/10.12345/tid.45678>

Zararsız, A. (2021). Osmanlı kroniklerinde Sokollu Mehmed Paşa ve Sokoloviç ailesi. *Akdeniz İnsani Bilimler Dergisi*, 11, 321–354. <https://doi.org/10.13114/MJH.2021.568>

Zeki, İ. (2022). Garcistân Beyleri: Şâr ailesi. *Selçuk Üniversitesi Selçuklu Araştırmaları Dergisi*, 15, 127–136. <https://doi.org/10.23897/usad.1067802>

4. Sonuç

Bu araştırmada Türkiye’deki aile tarihi araştırmalarının yüzyıllık gelişimi ortaya konulmuş ve bu alandaki çalışmaların zaman içinde nasıl bir seyir izlediği incelenmiştir. Elde edilen bulgular, Türkiye’de aile tarihçiliğinin 2000’li yıllara kadar özel bir çalışma alanı olarak kaldığını ve 1990’lı yıllara kadar bu alanda nadiren eser verildiğini göstermektedir. Ancak, 2000’li yıllardan itibaren aile tarihine yönelik akademik ve bireysel ilde belirgin bir artış gözlemlenmiş, bu doğrultuda ortaya konan eser sayısında kayda değer bir yükseliş yaşanmıştır. Tarama neticesinde elde edilen 289 çalışma; 136 makale, 75 kitap, 57 yüksek lisans ve 21 doktora tezinden oluşmaktadır. İncelenen eserlerin 150’sinin Osmanlı tarihi ile ilgili olup, bu çalışmaların önemli bir bölümünün ayan ailelerine odaklandığı görülmektedir. Ayan aileleri üzerine yapılan araştırmaların sayısı, sadrazamlar ve diğer üst düzey devlet yetkililerinin aile tarihine dair çalışmalarla kıyaslandığında oldukça fazladır. Osmanlı dönemi azınlık aileleri hakkında yapılan çalışmalar ise sınırlı kalmıştır. Bununla birlikte, Osmanlı’da yaşamış yabancı aileler üzerine yazılmış eser sayısının, azınlık aileleri üzerine yazılan eserlerden daha fazla olduğu tespit edilmiştir.

Cumhuriyet tarihine ilişkin aile tarihi çalışmaları, teknolojik gelişmelerin sağladığı kolaylıklar ve dönemin günümüze yakınlığına rağmen beklenen düzeye ulaşamamıştır. Aile tarihçiliğinde üretilen eserler incelendiğinde, çalışmaların genellikle siyasi aileler ekseninde yoğunlaştığı görülmektedir. Bunun dışında işletme ailelerine yönelik bazı araştırmalar yapılmış olsa da bu alandaki eser sayısı oldukça sınırlıdır. Bu sonuçlar, Türkiye’de aile tarihi alanındaki çalışmaların farklı disiplinlerde ve dillerde çeşitlilik gösterdiğini ve genel olarak belirli temalar etrafında yoğunlaştığını ortaya koymaktadır. Ayrıca araştırma sonuçları doğrultusunda, aile tarihçiliğinin gelişimini desteklemek ve bu alanın daha geniş bir akademik çerçeveye oturmasını sağlamak amacıyla şu önerilerde bulunmak mümkündür:

1. Aile tarihçiliğinin yaygınlaşmasını sağlamak ve akademik görünürlüğünü arttırmak için bu alandaki kitap sayısının çoğaltılması gerekmektedir.
2. Türkiye’nin çeşitli bölgelerinde köklü ailelere yönelik araştırmaların, üniversitelerin ilgili bölümlerinde seminerler, makaleler ve akademik projeler aracılığıyla teşvik edilmesi, alanın genişlemesine katkı sağlayacaktır.

3. Aile tarihiyle ilgili farkındalığı artırmak amacıyla fotoğraf sergileri, sempozyumlar ve etkinlikler düzenlenebilir. Bu tür etkinlikler, akademik camianın yanı sıra genel kamuoyunun da aile tarihçiliğine ilgisini artıracaktır.

4. Aile tarihine ilişkin araştırmaların zenginleşmesi için Osmanlı ve Cumhuriyet arşivlerinin daha etkin kullanılması teşvik edilmelidir. Ayrıca, yerel arşivler ve aile belgeleri üzerinde yapılan çalışmaların artması, ilgili literatürün zenginleşmesine katkı sağlayacaktır.

Bu öneriler doğrultusunda aile tarihçiliğinin Türkiye’de daha geniş bir akademik zeminde ele alınması ve alanın disiplinler arası bir perspektifle geliştirilmesi mümkündür.

Kaynakça

- AĞDEMİR, S. (1991). Aile ve eğitim. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 1(1), 11-13. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/198056>
- AKTAŞ, Ö., Şahingöz, M., & Erkan, S. (2018). Tarih bölümü öğrencilerinin aile tarihi öğretimi önemi üzerine görüşlerinin içerik analizi. *Turkish History Education Journal*, 7(1), 1-16. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/464385>
- BOTTERO, W. (2013). *Identity and the practice of family history* (CRESC Working Papers; No. 121). Retrieved from https://pure.manchester.ac.uk/ws/portalfiles/portal/33172171/FULL_TEXT.PDF
- BOZKURT, N. (2010). Şecere. In *TDV İslâm Ansiklopedisi* (Vol. 38, p. 403). Retrieved from <https://islamansiklopedisi.org.tr/secere>
- CANSEL, E. (1969). Sosyal devlet ve aile. *Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 26(3), 11-21. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/638259>
- CELMAN, H. Y. (1991). Beşerî kültürün temel ögesi aile. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 1(1), 76-79. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/198054>
- DANACIOĞLU, E. (2001). *Geçmişin izleri*. İstanbul: Tarih Vakfı Yurt Yayınları.
- DERE, İ. (2021). Kanıt temelli öğrenmeyle ilişkisi bağlamında sözlü tarihe bakmak. Y. Kabapınar (Ed.) *Kimlik Belirleyen Derslerde Kanıt Temelli Öğrenme* (2. Baskı) içinde (ss. 293-312). Ankara: PegemA
- DERE, İ. ve Dinç, E. (2020). Sözlü tarihin geçerliliği ve güvenilirliği üzerine bir değerlendirme. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(2), 275-289. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ogusbd/issue/58568/783324>
- EVANS, T., & Curthoys, P. (2013). Family history, identity, and public history: Writing a history of the Benevolent Society in its 200th year. *Journal of Australian Studies*, 37(3), 285–301. <https://doi.org/10.1080/14443058.2013.814582>
- EVANS, T., & Lorrison, M. (2023). Family history and life writing. *Life Writing*, 20(1), 1–8. <https://doi.org/10.1080/14484528.2023.2130024>
- GÜRBÜZ, S., & Şahin, F. (2014). *Sosyal bilimlerde araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- TOSH, J. (1997). *Tarihin peşinde*. Türkiye: Tarih Vakfı Yurt Yayınları.
- KYVIG, D. E., & Marty, M. A. (2000). *Yanbaşımızdaki tarih* (M. Özsoy, Trans.). İstanbul: Tarih Vakfı Yurt.
- LEE County Southeast Florida. (t.y.). *Family history - A concise beginner's overview*. Retrieved from leegov.com/library/Documents/Family-History-Concise-Beginner-Overview.pdf
- MOORE, S. M. (2023). Ethical dilemmas and family history: A psychological approach. *Genealogy*, 7(3), 67. <https://doi.org/10.3390/genealogy7030067>
- Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü. (2022). Soy ağacı görüntüleme. T.C. İçişleri Bakanlığı. <https://www.nvi.gov.tr/soyagaci-goruntuleme> (Erişim tarihi: 25 Aralık 2024).
- Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Müdürlüğü. (t.y.). *Soy ağacı görüntüleme*. Retrieved from <https://www.nvi.gov.tr/soyagaci-goruntuleme>
- OĞUZOĞLU, Y. (2011). Yerel tarih. In V. Engin & A. Şimşek (Eds.), *Türkiye’de tarih yazımı* (pp. 405). İstanbul: Yeditepe Yayınları.

- PATTON, M. Q. (2018). *Nitel araştırma ve değerlendirme yöntemleri* (M. Bütün ve S. B. Demir, Çev. Ed., 3. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- SHOPES, L. (1984). Using oral history for a family project. In D. K. Dunaway & W. K. Baum (Eds.), *Oral history: An interdisciplinary anthology* (pp. 238–247). Nashville, TN: American Association for State and Local History.
- ADIYEKE, N. (2017). Kuantum tarih kurgusu (Makroskobik tarihten mikroskobik tarihe). V. Engin ve A. Şimşek (Ed.), *Türkiye’de tarihyazımı* (ss. 369-382). İstanbul: Yeditepe Yayınevi.
- T.C. Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu. (1980). *Türkiye Aile Bibliyografyası (Kitaplar)*. Ankara: Aile Araştırma Kurumu Yayınları. Retrieved from https://kadineserleri.org/wp-content/uploads/2018/08/kadin_konulu_kitaplar_bibliyografyasi.pdf
- TURĞUT, M. (2011). *Türkiye aile yapısı araştırması (TAYA)*. T.C. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Aile ve Toplum Hizmetleri Genel Müdürlüğü. <https://www.aile.gov.tr/uploads/athgm/uploads/pages/arastirmalar/taya2011.pdf>
- WU, B. (2023). My family history: The past and the present. *Life Writing*, 20(1), 9–23. <https://doi.org/10.1080/14484528.2022.2120653>
- YILDIRIM, A. ve Şimşek, H. (2021). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- YOW, V. R. (2014). *Recording oral history: A guide for the humanities and social sciences*. Walnut Creek, CA: AltaMira Press.